

Vraag nr. 28
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

In een antwoord op een schriftelijke vraag van collega Van Cleuvenbergen (vraag nr. 35 van 18 januari 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1995) gaf toenmalig minister-president Dewael een overzicht van de opvolging door de Vlaamse regering van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde resoluties. Dit overzicht betrof de periode tot 2000.

Een dergelijk overzicht bleek zeer nuttig voor de opvolging van het parlementaire werk en het respect van de Vlaamse regering voor het parlementaire werk, en bevorderlijk voor de communicatie tussen regering en parlement.

1. Welke initiatieven hebben de respectieve ministers genomen ter uitvoering en opvolging van goedgekeurde resoluties vanaf 2001 ?
2. Hoe zien de respectieve ministers een eventuele verbetering van de communicatie daarover met het parlement ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 28, Landuyt nr. 31, Vanderpoorten nr. 44, Van Mechelen nr. 48, Van Grembergen nr. 60, Bossuyt nr. 121, Sannen nr. 70, Byttebier nr. 47, Ceysens nr. 32, Keulen nr. 48).

Gecoördineerd antwoord

Bart Somers

1. Uitvoering en opvolging van goedgekeurde resoluties vanaf 2001 wat de bevoegdheden van de minister-president betreft

Resolutie betreffende de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst (Stuk 825 (2000-2001) – aangenomen op 24/10/2001)

Aanbevelingen met betrekking tot behoorlijke regelgeving

- Het opsporen van onbedoelde effecten van regelgeving is een onderdeel van de reguleringssimpactanalyse. De kenniscel Wetsmatiging, die werd opgericht bij het Ministerie

van de Vlaamse Gemeenschap, heeft de specifieke opdracht om procedures, technieken en structuren voor reguleringssimpactanalyse te ontwikkelen. Tijdens de tweede helft van 2003 werd een studie opgestart in samenwerking met CASLE om praktische beleidsvoorstellen terzake uit te werken. (*CASLE : Centre for Advanced Studies in Law and Economics, Universiteit Gent – red.*)

- De aanbeveling om binnen het regelgevend kader rekening te houden met situaties van overmacht om oneigenlijke oplossingen te vermijden, werd geïntegreerd in de gids "Kenmerken van goede regelgeving" die de Vlaamse regering goedkeurde op 7 november 2003.
- De aanbeveling om retroactiviteit van rechtsregels te vermijden anderzijds, is een wetgevingstechnisch principe dat reeds ingeschreven was in de omzendbrief wetgevingstechniek van de Vlaamse regering en waarvan de naleving gecontroleerd wordt via het wetgevingstechnisch advies van de afdeling Kanselarij.

Aanbevelingen met betrekking tot behandelingstermijnen bij aanvragen en briefwisseling

Hiertoe werden instructies gegeven aan de personeelsleden van de Vlaamse administratie bij omzendbrief van 24 januari 1995. De aanbevelingen werden ook opgenomen in de deontologische code en de opvolging ervan is controleerbaar via de informatiesystemen voor het registreren van briefwisseling.

Aanbeveling met betrekking tot overheidscommunicatie over beleidsvoornemens

Het principe dat er in de overheidscommunicatie geen onduidelijkheid mag bestaan over het onderscheid tussen beleidsvoornemens en reeds bestaande regelgeving werd opgenomen in de Code van Goede Praktijk voor de communicatiecampagnes van de Vlaamse overheid, goedgekeurd op 21 december 2001.

Resolutie betreffende het aanstellen van advocaten door de Vlaamse overheid (Stuk 933 (2001-2002) – aangenomen op 20/3/2002)

De Vlaamse regering nam op 5 december 2003 een aantal beslissingen om het optreden in rechte van de Vlaamse overheid doelmatiger en meer gestroomlijnd te doen verlopen. Eén van de maatregelen is de delegatie aan de secretaris-

sen-generaal om een advocaat aan te wijzen die de belangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest zal behartigen. Deze advocaat wordt gekozen uit een lijst die door de minister goedgekeurd werd en waaraan de raadpleging van de markt voorafgaat, conform de in de resolutie aanbevolen gedragslijn.

Resolutie betreffende het oprichten van een "Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselsse randgemeenten" door de Franse Gemeenschapscommissie (Stuk 1388 (2002-2003) – aangenomen op 22/1/2003)

De Vlaamse regering heeft de arresten van het Arbitragehof (arresten nr. 56/2000 van 17/5/2000, nr. 145/01 van 20/11/2001) en de Raad van State (arresten nr. 101.706 en 101.710 van 10/12/2001), waarin schendingen van het territorialiteitsbeginsel door de Franse Gemeenschap werden vastgesteld, op de agenda van het Overlegcomité geplaatst. De Vlaamse regering volgt de regelgeving van de Franse Gemeenschap op en zal uiteraard elke eventuele nieuwe schending van het territorialiteitsbeginsel juridisch aanvechten.

Resolutie betreffende een Vlaams programma staatshervorming (Stuk 1572 (2002-2003) – aangenomen op 12/2/2003)

In deze resolutie werden de Vlaamse meerderheidspartijen opgeroepen om tijdens de federale regeeronderhandelingen werk te maken van verdere stappen in de staatshervorming. Hoewel de Vlaamse regering geen rechtstreekse bevoegdheid terzake heeft, heeft toenmalig minister-president Dewael in zijn prioriteitennota staatshervorming (zie Stuk 1436 (2002-2003) – Nr. 1) het voornemen geuit een katalysatorrol te vervullen in de bestuurlijke en institutionele vernieuwing. In het federaal regeerakkoord van 8 juli 2003 werden een aantal afspraken gemaakt omtrent agenda, methodologie en timing van een volgende institutionele ronde. Van de eigenlijke onderhandelingen zal vooral na de deelstaatverkiezingen van 2004 werk worden gemaakt.

Resolutie betreffende de voorstellen en aanbevelingen uit de jaarverslagen van de Vlaamse Ombudsdienst (Stuk 1475 (2002-2003) – aangenomen op 26/2/2003)

- De Vlaamse regering achtte het niet wenselijk in te gaan op de aanbeveling om een omzendbrief uit te werken waarin het begrip "overmacht" en het beginsel van fairplay en de redelijkheid worden toegelicht, omdat het hier gaat om algemene rechtsbeginselen die door de rechtbanken worden toegepast om het optreden van de overheid te beoordelen. De Vlaamse overheid heeft zelf niet het prerogatief om deze begrippen te definiëren of af te bakenen.
- Op de aanbeveling om, elk jaar in december, aan het Vlaams Parlement mee te delen op welke manier aan de voorstellen en aanbevelingen in het jaarverslag van de ombudsman tegemoet zal worden gekomen, engageerde de minister-president zich om jaarlijks voor 31 december aan het Vlaams Parlement een gecoördineerde rapportering over te zenden.

Resolutie betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst (Stuk 1871 (2003-2004) – aangenomen op 10/12/2003)

Er werden nog geen initiatieven genomen gelet op het recente karakter van de resolutie.

Resolutie betreffende het ontbreken van een Vlaams programma staatshervorming in het federaal regeerakkoord van 8 juli 2003 en de daaruit volgende noodzaak om een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap tot stand te brengen (Stuk 1791 (2002-2003) – aangenomen op 18/12/2003)

Er werden nog geen initiatieven genomen gelet op het recente karakter van de resolutie.

2. Visie op een eventuele verbetering van de communicatie over de uitvoering van resoluties met het parlement

De communicatie over de uitvoering en opvolging van resoluties van het parlement wordt, mijns inziens op bevredigende wijze, geregeld in artikel 74 van het Reglement van het Vlaams Parlement. Het is gebruikelijk dat jaarlijks in de beleidsbrief een overzicht wordt gegeven van de wijze waarop gevolg werd gegeven aan de resoluties. De beleidsbrieven, en dus ook de wijze van opvolging van de resoluties, worden besproken in de commissies en kunnen eventueel worden gevolgd door een motie van aanbeveling.

Renaat Landuyt

1. Welke initiatieven hebben de respectieve ministers genomen ter uitvoering en opvolging van goedgekeurde resoluties vanaf 2001 ?

Voor de bevoegdheden van de administratie Werkgelegenheid zijn er vijf resoluties goedgekeurd sinds 2001. De vragen, geformuleerd in de resoluties, worden puntsgewijs besproken.

Resolutie van mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Anne-Marie Baeke en de heer Jan Roegiers betreffende arbeidszorg – aangenomen door het Vlaams Parlement op 20 februari 2002

- Rekening houdende met doelstelling en opzet van de sociale werkplaatsen werd geoordeeld dat deze werkvorm wat werkgelegenheid betreft het meest aangewezen was om arbeidszorg te integreren. Via het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 werd de regelgeving van de sociale werkplaatsen aangepast en werden bepalingen verwijzend naar arbeidszorg toegevoegd. Door deze wijziging kunnen sociale werkplaatsen onder bepaalde voorwaarden aanspraak maken op een loonpremie voor de begeleiding van arbeidszorgmedewerkers. De arbeidszorgmedewerker heeft geen arbeidsovereenkomst en is niet in dienst van de sociale werkplaats. Hij behoudt zijn statuut en de vergoedingen die hij heeft (werkloosheidsuitkeringen, ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, ...).
- Met het oog op een rechtszekere positie van werkgevers en arbeidszorgmedewerkers werd met de federale overheid overleg gepleegd. Dit leidde tot nu toe nog niet tot een definitieve en voor alle partijen bevredigende oplossing. Dit overleg wordt dan ook voortgezet.
- Voor de screening van de arbeidszorgmedewerkers wordt een beroep gedaan op de expertise van de arbeidszorgtraject(ATB)-centra. Door de bevoegde VDAB-diensten werden de nodige richtlijnen en attesten uitgewerkt om de toeleiding van kandidaat-arbeidszorgmedewerkers zo vlot mogelijk te laten verlopen. In overleg met de verschillende diensten zal een regeling worden uitgewerkt om de doorstromingskansen voor de doelgroep te optimaliseren.

- De aanvraag- en betalingsprocedure werd uitgewerkt conform het voor de sociale werkplaatsen reeds bekende systeem voor aanwerving van de gewone doelgroepwerknemers.

- Er heeft overleg plaatsgehad met de federale diensten inzake Gezondheidszorg. Er lopen federale projecten met betrekking tot arbeidszorg en activering. De Vlaamse inspectiediensten van de administratie Gezondheidszorg volgen deze mede op.

Resolutie van de heren Sven Gatz, André-Emiel Bogaert, Jacques Laverge en Robert Voorhamme en mevrouw Veerle Declercq betreffende een aanpassing van de regelgeving inzake werkervaringsprogramma's – aangenomen door het Vlaams Parlement op 12 december 2001

- Het voorstel tot verlenging van de arbeids-overeenkomsten tot maximaal zes maanden werd in verschillende overleggroepen en met het werkveld besproken. Tot nu toe was het de bedoeling om de verschillende voorstellen die er zijn m.b.t. het aanpassen van de regelgeving WEP-plus (*Werkervaringsplan – red.*) via een experiment de toetsing met de realiteit te laten doormaken voordat deze wijzigingen veralgemeend in de regelgeving zouden worden opgenomen. In het kader van de recente besluiten m.b.t. de Ondernemingsconferentie werd besloten een kader te ontwikkelen om de zeer langdurig werkzoekenden (+ 5 jaar, + 3 jaar) te bereiken. Momenteel wordt daarom onderzocht op welke wijze werkervaring voor deze doelgroep het best kan worden georganiseerd.
- Ook m.b.t. de stage en de wijze waarop dit praktisch kan functioneren vanuit een maatgericht denken was het de bedoeling dit op experimentele basis op te starten. Ook hier wordt nu voorrang verleend aan het uitwerken van een kader voor de tewerkstelling van zeer langdurig werkzoekenden.
- Het koninklijk besluit (KB) van 19 februari 2003 laat terbeschikkingstelling toe van werknemers die in het kader van de doorstromingsprogramma's werden aangeworven. Dit KB biedt de gewesten ook de mogelijkheid een regelgeving uit te werken die een stage bij derde-organisaties mogelijk maakt voor WEP-plussers met een integratieuitkering. Het federale besluit maakt dit

voorlopig wel slechts mogelijk bij organisaties die zelf in aanmerking komen om WEP-plus-werknemers aan te werven.

Resolutie van mevrouw Patricia Ceysens, de heren Jacques Laverge, Robert Voorhamme, en André-Emiel Bogaert en mevrouw Veerle Declercq betreffende de invoering van een systeem van dienstencheques en de inschakeling van de reguliere bedrijfssector in de markt van diensten aan personen – aangenomen door het Vlaams Parlement op 20 december 2001

- Vlaanderen startte in april 2003 met het systeem van dienstencheques. Van in het begin kende het systeem duidelijk succes. Tot 31 december 2003 werden in totaal in Vlaanderen 709.447 dienstencheques verkocht. Er werden totnogtoe 135 ondernemingen in Vlaanderen erkend, waaronder privé-ondernemingen en interimbureaus. Vanaf 1 januari 2004 werd de volledige financiering van het systeem "dienstencheques – huishoudelijke hulp", inclusief de erkenning van de ondernemingen, overgenomen door de federale overheid conform de conclusies van de Werkgelegenheidsconferentie najaar 2003.
- De voor 2003 uitgetrokken middelen bleken genoeg om het systeem te financieren. In het kader van het Werkgelegenheidsakkoord formuleerde de federale regering de doelstelling om via het systeem van dienstencheques bijkomend 25.000 personen tewerk te stellen in gans België.
- Vlaanderen opteerde in 2003 voor het verder ontwikkelen van de activiteit huishoudelijke hulp. Nu neemt de federale overheid deze activiteit volledig op. In de Werkgelegenheidsconferentie werd overeengekomen dat de gewesten een eigen systeem van dienstencheques kunnen ontwikkelen voor bevoegdheden die tot hun domein behoren. Een voorontwerp van decreet houdende dienstencheques werd op de Vlaamse regering van 12 december 2003 goedgekeurd. Dit laat bijvoorbeeld dienstencheques voor de verdere uitbouw van specifieke vormen van kinderopvang toe.
- Bij de uitbouw van het systeem van dienstencheques voor huishoudelijke hulp was in 2003 in een fiscale aftrek voorzien voor een maximumbedrag van 2.140 euro per jaar. Het percentage van de aftrek was dus afhankelijk van de belastingschaal van de gebrui-

ker. Vanaf 1 januari 2004 is in een forfaitaire belastingvermindering van 30% voorzien : de cheques die gekocht worden aan 6,20 euro kosten dus na aftrek 4,34 euro.

- Na bijna tien jaar ervaring met PWA (*plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen* – red.) wordt een nieuwe dynamiek op gang gebracht. Het PWA-stelsel heeft zijn verdiensten maar ook zijn tekortkomingen.

Het stelsel toonde aan dat er individuele en collectieve behoeften zijn waar de markt zonder overheidstussenkomst niet aan tegemoetkomt. Het PWA-stelsel beoogde echter eveneens een reïntegratie van langdurig werklozen. De doorstroming van deze groep mensen naar de arbeidsmarkt is echter nooit gelukt.

Daarom besliste de federale regering dat alle PWA-ers die vandaag poetswerk verrichten dit ook mogen blijven doen, maar dat nieuwe instroom van PWA-werknemers (en gebruikers) voor de poetsactiviteit bij particulieren vanaf maart 2004 niet meer mogelijk zal zijn. Deze periode kan worden verlengd indien zou blijken dat het aanbod van dienstencheques onvoldoende is. De PWA-werknemers actief in de poetshulp zullen vanaf oktober 2004 beschikbaar worden voor de arbeidsmarkt en dus voor een passend werkaanbod (= een baan waarin men evenveel of meer verdient dan wat men verwerft als werkzoekende inclusief PWA). PWA-ers vallen anderszins niet onder artikel 80 en kunnen dus niet worden geschorst wegens langdurige werkloosheid, zij bewijzen immers dat ze zich actief opstellen. Indien echter zou blijken dat de overstap naar een dienstenbaan lukt, kan men, ook na maart 2004, opnieuw instromen met het PWA-stelsel.

Aan de deelregeringen werd gevraagd een aangepast begeleidings- en opleidingsaanbod voor PWA-werknemers uit te werken.

Beperkt arbeidsgeschikten kunnen in het PWA-stelsel actief blijven en hoeven niet beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt; zij zullen echter enkel taken kunnen opnemen in de resterende PWA-activiteiten.

Resolutie van de heer Chokri Mahasinne, mevrouw Veerle Declercq, de heren Jacques Laverge, André-Emiel Bogaert en Jan Laurys betreffende de evenredige participatie van kan-

sengroepen op de arbeidsmarkt – aangenomen door het Vlaams Parlement op 15 mei 2001.

- Om de beleidsdoelstellingen van evenredige participatie van de kansengroepen na te streven en binnen alle beleidsdomeinen die inclusieve benadering te integreren, en tevens elke vorm van rechtstreekse en onrechtstreekse discriminatie te bestrijden (vragen 1 en 4 van de resolutie), hechtte de Vlaamse regering op 12 december 2003 haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van besluit tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt wat betreft de beroepskeuzevoorlichting, beroepsopleiding, loopbaanbegeleiding en arbeidsbemiddeling. De administratie Werkgelegenheid heeft in 2003 een diversiteitsplan opgestart, met daarin onder andere aandacht voor de instroom van personen uit de kansengroepen, het optimaliseren van het HR-beleid, sensibilisatie, communicatie en vorming rond diversiteit, kennisdeling intern en met andere entiteiten (*HR : human resources – red.*).

De VDAB heeft het positieve-actieplan voor allochtonen en een beste praktijk afgerond en besteedt permanent aandacht aan discriminatiebestrijding en het actief waarderen van verschillen, zowel binnen zijn personeelsbeleid als tegenover zijn klanten.

- Om in overleg met de bedrijfswereld een complementair beleid te voeren voor het realiseren van een duurzame werkgelegenheid en de nodige initiatieven te nemen die de deelname en doorstroming van kansengroepen op de arbeidsmarkt bevorderen, de diversiteit op de werkvloer realiseren en het management van diversiteit stimuleren (vragen 2 en 3 van de resolutie), werd zowel in 2001, 2002 als 2003 binnen het Vesoc een actieplan "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit goedgekeurd" (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Telkens bevatte dit actieplan kwantitatieve en kwalitatieve doelstellingen betreffende diversiteitsplannen en beste praktijken in ondernemingen, (openbare) instellingen en – sinds 2003 – lokale besturen. Daarnaast werd in de mogelijkheid voorzien om op een aantal prioritaire actieterreinen diversiteitsprojecten in te dienen, en sinds begin 2003 werden een aantal langer lopende structurele projecten opgestart door de sociale partners en door eigen organisaties van de kansengroepen. Voor de uitvoering van deze

Vesoc-actieplannen werd voor de jaren 2001 – 2003 in totaal in 16.359.000 euro voorzien. In deze periode werden meer dan 650 diversiteitsplannen en bijna 60 beste praktijken opgestart.

In juni 2000 werd "Trivisi, baanbrekend ondernemen voor mens, milieu en maatschappij" opgestart. Vanaf dan ontwikkelden drie pioniersgroepen een krachtige dynamiek rond de thema's management van diversiteit, management van het leren en stakeholdersmanagement. Meer dan 200 Vlaamse bedrijfsmensen, academici, vertegenwoordigers uit de NGO-wereld en sociale partners ontwikkelden nieuwe instrumenten, vergeleken goede praktijken en pasten nieuwe concepten toe in hun bedrijf (*NGO : niet-gouvernementele organisatie – red.*).

Deze ervaringen werden op een Trivisi-conferentie, waaraan ook internationale experts deelnamen, op 7 november 2001 samengebracht. Op 6 november 2001 vond er bovendien een expertenmeeting plaats waaraan een 40-tal internationale, Vlaamse en Belgische experts deelnamen. De Trivisi-pioniersgroep "diversiteit" heeft gewerkt aan een concrete invulling van diversiteitsmanagement binnen ondernemingen en daarvoor diverse instrumenten en hulpmiddelen ontwikkeld : een brochure waarin tien kritische factoren voor het voeren van een diversiteitsbeleid worden toegelicht en geïllustreerd met goede praktijken, diverse checklists ter ondersteuning van het dagelijks HRM-beleid, een opleidingspakket rond communicatie en conflicthantering bij het voeren van een diversiteitsbeleid en een brochure met voorbeelden van samenwerkingsverbanden tussen werkgevers en intermediairen waardoor de instroom van personen -uit de kansengroepen bevorderd werd. Belangrijke onderdelen van deze instrumenten werden uitgetest in elf leerprojecten en binnen een aantal diversiteitsplannen. Vanaf 2002 werden tal van projecten opgestart die deze instrumenten verder concretiseren in bruikbare (deel)methodieken waarmee ondernemingen direct aan de slag kunnen gaan.

In het Vlaamse Werkgelegenheidsakkoord 2001 – 2002 werden de sectoren opgeroepen om sectorale actieplannen op te maken, met het oog op het wegwerken van de knelpunten op de arbeidsmarkt. De actieplannen vormden de basis voor convenants tussen de sectoren en de overheid. De convenants be-

vatten een diversiteitsluik, waarvoor sectoren een aantal diversiteitsconsulenten worden toegekend voor de uitvoering van sectorale diversiteitsplannen. Deze plannen omvatten acties zoals het ontwikkelen van een non-discriminatiebeleid, het voeren van een leeftijdsbewust personeelsbeleid, het sensibiliseren voor en ondersteunen van diversiteitsplannen, het organiseren van aangepaste opleidingen, het bevorderen van in- en doorstroom van personen uit de kansengroepen, het bevorderen van een arbeidsmarktbewust personeelsbeleid (o.a. via jobrotatie) en dergelijke. Ondertussen werden met 21 sectoren voor 2002 en 22 sectoren voor 2003 dergelijke convenants afgesloten.

Specifiek voor de bevordering van de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt – een thema dat ook in ongeveer de helft van de lopende diversiteitsplannen en beste praktijken en in andere maatregelen aandacht krijgt – wordt ieder jaar een bedrag van 1.735.000 euro vrijgemaakt voor het ontwikkelen van instrumenten en methodieken en voor het opstarten van vernieuwende projecten. Voor subsidie komen acties in aanmerking die gesitueerd zijn op volgende terreinen : het mogelijk maken van een genderneutrale beroepskeuze, het gendersensitief maken van (de toegang tot) ontwikkelingstrajecten ; het stimuleren van een genderbewust personeelsbeleid ; het ontwikkelen van flexibele arbeidssystemen vanuit een genderperspectief en het verbeteren van opvangvoorzieningen.

De gemeenschappelijke platformtekst van 3 december 2002 afgesloten tussen de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners en de allochtone gemeenschappen met betrekking tot "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010" concretiseert voor de doelgroep allochtonen de doelstellingen 3 en 5 van het Pact van Vilvoorde. Er wordt in de platformtekst een concreet groeiscenario vastgelegd om de "nationaliteitskloof" op de arbeidsmarkt tegen 2010 drastisch te verkleinen ; dit groeiscenario wordt jaarlijks opgevolgd binnen het Vesoc.

Alle ondertekenende partijen hebben zich verbonden tot concrete engagementen, die in de loop van 2003 werden opgestart. Een kort overzicht :

- ABVV, ACLVB en ACV hebben twaalf diversiteitsconsulenten aan het werk gezet om hun vertegenwoordigers in bedrijven en organisaties te sensibiliseren en te ondersteunen in hun opdrachten bij het uitvoeren van diversiteitsplannen en diversiteitsmanagement (*ABVV : Algemeen Belgisch Vakverbond ; ACLVB : Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België ; ACV : Algemeen Christelijk Vakverbond — red.*) ;
- langs werkgeverskant startte het VOKA het project Jobkanaal op om vacatures voor kansengroepen te mobiliseren en een betere matching tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt te realiseren ;
- Unizo informeert en sensibiliseert via een gespecialiseerd "Servicepunt diversiteit KMO" de kleine en middelgrote ondernemingen, helpt instrumenten op hun maat ontwerpen en maakt het instrument van Nederlands op de Werkvloer toegankelijker voor kleine organisaties (*Unizo : Unie van Zelfstandige Ondernemers – red.*) ;
- in de VDAB zijn een 30-tal jobcoaches aan het werk gezet om allochtonen en andere kansengroepen aan het werk te krijgen en vooral te houden via begeleiding op de werkvloer ;
- het Overlegplatform Vlaamse Arbeidsbemiddelingsbureaus, waarin zowel de private als de publieke sector participeren, heeft een gezamenlijk sensibilisatie- en vormingsprogramma voor consulenten en bemiddelaars opgestart. Honderden intermediairen hebben zo reeds kennis gemaakt met de meerwaarde van een diversiteitsbeleid en hebben geleerd om op een correcte wijze om te gaan met (onbedoeld) discriminerende vacatures ;
- het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden ondersteunt en coördineert alle inspanningen rond toeleiding (zowel door professionals als door vrijwilligers) die door verenigingen van allochtonen worden geleverd en vervult een brugfunctie tussen hun achterban en het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid via doorstroom van informatie en het aanreiken van voorstellen ter optimalisering van het beleid ;

- de Vlaamse regering heeft de nodige stappen gezet om zoveel mogelijk statutaire functies ook voor niet EER-onderdanen toegankelijk te maken en heeft binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aanvullend actieplan allochtonen opgestart (*EER : Europese Economische Ruimte – red.*).

De gemeenschappelijke platformtekst van 2 december 2003, afgesloten tussen de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners, de gebruikersorganisaties en intermediaire organisaties van personen met een handicap, met betrekking tot "Evenredige arbeidsdeelname en diversiteit 2010" concretiseert voor de doelgroep personen met een handicap de doelstellingen 3 en 5 van het Pact van Vilvoorde. Alle ondertekenende partijen hebben zich verbonden tot concrete engagementen, die in de loop van het voorjaar 2004 verder geconcretiseerd zullen worden in een actieplan. Ook hier werd een concreet groei-scenario opgesteld dat jaarlijks zal worden opgevolgd binnen het Vesoc.

Resolutie van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jacques Laverge, Chokri Mahassine, André-Emiel Bogaert en Jan Laurys betreffende de evaluatie van de tewerkstelling binnen de sociale tewerkstellingsprojecten en de meerwaardenconomie – aangenomen door het Vlaams Parlement op 12 februari 2003

- De voorbije jaren werden binnen de meerwaardenconomie heel wat bijkomende arbeidsplaatsen gecreëerd. Zo konden er in het kader van de invoegbedrijven/invoegafdelingen, sociale werkplaatsen en nabijheidsdiensten tussen eind december 1999 en eind december 2002 1.366 voltijds equivalente arbeidsplaatsen bijkomend worden aangeworven. Ook 2003 betekende een stimulans voor de sector van de meerwaardenconomie: het aantal bijkomende arbeidsplaatsen voor het voorbije jaar wordt geraamd op 500 VE (*vol-tijds equivalent – red.*). Om ook kwaliteitsmatig de nodige inbreng te kunnen realiseren, werd door de administratie een evaluatierapport van de invoegbedrijven opgesteld (juni 2003).

Daarnaast kent de maatregel heel wat ondersteuningsinstrumenten die een kwaliteitsvolle ontwikkeling van de meerwaardenconomie helpen tot stand brengen. Er werden adviesbureaus in de sociale economie erkend

die onder andere sterkten-zwaktenanalysen bij startende ondernemingen kunnen uitvoeren, er werd een participatiefonds opgericht dat tegemoetkomt aan het tekort aan risicokapitaal, regionale incubatiecentra of sociale startcentra zorgen voor een promotie van de maatregel, bespreken samen met startende bedrijven de haalbaarheid van hun bedrijfsideeën en bieden managementondersteuning. Voor 2004 is de opzet dat er voor deze ondersteuningsinstrumenten een decretale onderbouw komt en dat er eveneens een decretale regeling wordt uitgewerkt voor de buurt- en nabijheidsdiensten.

In het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemerschap werd in juni 2000 "Trivisi, baanbrekend ondernemerschap voor mens, milieu en maatschappij" gelanceerd. De bedoeling van Trivisi is om vernieuwende thema's op het vlak van maatschappelijk verantwoord ondernemen uit te diepen en breder ingang te laten vinden in het bedrijfsleven. Drie thema's werden beklemtoond : management van diversiteit, management van het leren en stakeholdersmanagement. Een ruime waaier van ondernemingen, vertegenwoordigers van NGO's, sociale partners, academici en experts nemen actief deel aan het proces zodat een breed draagvlak aanwezig is. Vanuit dit brede draagvlak worden instrumenten ontwikkeld en uitgetest, wordt praktijkervaring uitgewisseld en doorgegeven en worden knowhow en competentie opgebouwd.

De drie pioniersgroepen ontwikkelden de afgelopen twee jaar instrumenten, handleidingen, cd-roms, checklists en brochures rond de thema's diversiteit, leren en stakeholdersmanagement. Deze producten worden gratis ter beschikking gesteld aan de Vlaamse ondernemingen.

In juni 2002 vond een congres plaats waar deze producten werden voorgesteld aan het grote publiek. Na een positieve evaluatie van de eerste fase (juni 2000-juni 2002) werd een oproep gelanceerd voor nieuwe projecten. Begin 2003 gingen veertien projecten van start die zullen lopen tot november 2004.

Specifiek wat de sociale werkplaatsen betreft, kregen de meeste sociale werkplaatsen op 1 juli 2003 een hernieuwing van hun erkenning, de meeste voor onbepaalde duur, sommige voor bepaalde duur. Grotendeels

bleek dat de aanbevelingen die in het kader van de evaluatie in 2001 werden geformuleerd, ter harte waren genomen en dat er stappen waren gezet om aan de door de administratie geformuleerde aanbevelingen tegemoet te komen. Bovendien werden aan de sociale werkplaatsen de laatste jaren heel wat bijkomende arbeidsplaatsen toegekend zodat het huidige aantal toegekende doelgroepwerknemers reeds 2.212 VE bedraagt.

- Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat in de voorbije jaren heel wat acties werden ondernomen om duurzame en kwaliteitsvolle tewerkstelling te creëren. In 2004 is voor het geheel van de maatregelen meerwaarden-economie een bedrag van 53.074.000 euro beschikbaar. Wat het WEP-plus betreft, voorziet de begroting 2004 in een bedrag van 24.380.000 euro (*WEP : Werkervaringsplan – red.*).
- Wat de sociale tewerkstellingsprojecten betreft en meer specifiek het WEP-plus, werd via de Ondernemingsconferentie het engagement opgenomen om bijkomend 500 VE werkervaringsplaatsen op te zetten voor de zeer langdurig werkzoekenden.

Daarnaast werden onder andere een aantal engagementen opgenomen inzake toeleiding, screening, opleiding en vorming van kansengroepen, inzake het stimuleren van een diversiteitsbeleid in de ondernemingen en inzake een nauwere aansluiting van onderwijs met het bedrijfsleven.

2. Hoe zien de respectieve ministers een eventuele verbetering van de communicatie daarover met het parlement ?

Wat de communicatie in het algemeen betreft, wordt een jaarlijks verslag aan het Vlaams Parlement met een overzicht van de realisaties gedurende het voorbije jaar en de planning voor het volgend jaar voorgesteld.

Wat de communicatie inzake het beleid van evenredige arbeidsdeelname en diversiteit betreft, is dit structureel bepaald binnen het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt. Jaarlijks zal aan het Vlaams Parlement de voortgang van het beleid gerapporteerd worden en zal worden aangegeven welke inspanningen in het daaropvolgende jaar door de verschillende betrokken partijen zullen worden geleverd. Het bovenvermelde uitvoeringsbesluit betreffende de beroeps-

keuzevoorlichting, beroepsopleiding, loopbaanbegeleiding en arbeidsbemiddeling concreetiseert voor deze domeinen deze decretale verplichting.

Marleen Vanderpoorten

Het antwoord van minister Vanderpoorten zal worden nagezonden.

Dirk Van Mechelen

Ruimtelijke Ordening

Ik neem voor het bevoegdheidsdomein "Ruimtelijke Ordening" elk jaar in mijn beleidsbrief een rapportering op over de opvolging van de resoluties en moties aangenomen door het Vlaams Parlement evenals over het gevolg dat werd gegeven aan de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst.

Zo kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger in mijn Beleidsbrief 2002 – 2003 onder punt 10.4 de stand van zaken lezen over de resoluties en moties aangenomen door het Vlaams Parlement in de loop van het jaar 2001 – 2002. Voor bepaalde punten wordt er verwezen naar een specifiek punt in de beleidsbrief (*Stuk 1422 (2002-2003) – Nr. 1 – red.*).

In mijn Beleidsbrief 2003 – 2004 is de informatie over de resoluties en moties aangenomen door het Vlaams Parlement in de loop van het jaar 2002 – 2003 eveneens terug te vinden onder punt 10.4 van de beleidsbrief en onder de punten in de beleidsbrief waarnaar wordt verwezen.

Wetenschappen en Technologische Innovatie

1. Met betrekking tot het beleidsdomein Wetenschappen en Technologische Innovatie werden er geen resoluties goedgekeurd vanaf 2001.
2. Niet van toepassing.

Financiën

De opvolging van de resoluties kan worden gevonden als bijlage bij de respectieve beleidsbrieven.

Paul Van Grembergen

Vlaamse Rand

Voor het beleidsdomein Vlaamse Rand handelden de resoluties over de Vlaamse Rand steeds over een problematiek die gelieerd is met een ander bevoegdheidsdomein.

De stand van zaken betreffende de opvolging van deze resoluties zal dan ook steeds worden opgenomen bij het overzicht van deze specifieke bevoegdheidsdomeinen.

Monumenten en Landschappen

1. Naar aanleiding van de **resolutie** "toegankelijkheid begijnhoven" werd een onderzoek uitgevoerd door de afdeling Monumenten en Landschappen waaruit bleek dat op enkele uitzonderingen na alle normaal publiek toegankelijke gebouwen in de begijnhoven, die op de lijst van het Werelderfgoed staan, reeds vlot toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

In een aantal gevallen werd tijdens recente restauraties de begaanbaarheid van de gekasseide wegen sterk verbeterd door herplaatsing of opvoeging van de bestaande kasseien, en in één enkel geval werd er in een strook van vlakke platines tussen de hobbelige kasseien voorzien. Bij de restauratie van de Sint-Margarethakerk van Lier werd in fase 3 van de restauratie in een hellend vlak bij de linkzijdig-ingang voorzien om de toegankelijkheid te verbeteren.

Tot slot worden de specifieke aanpassingswerken die de toegankelijkheid voor personen met een handicap bevorderen, a rato van 60% door het Vlaams Gewest gesubsidieerd, in uitvoering van artikel 5, § 2, 2° lid van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 september 2002.

2. Over de resolutie werden uitvoerige besprekingen gevoerd in de respectieve commissie.

Bovendien werden er diverse vragen over gesteld door Vlaams-Parlementsleden. Tot slot werd er sinds de resolutie aandacht aan het onderwerp gegeven in de diverse beleidsbrieven.

Cultuur en Jeugd

Op 9 juli 2002 werd een **resolutie** aangenomen over de bevordering van het dierenwelzijn in de door de Vlaamse overheid gesubsidieerde circussen. In het kader daarvan werden een aantal specifieke maatregelen uitgewerkt tegen het gebruik van wilde dieren in circussen.

In 2002 werden in een nota tussen de Vlaamse overheid en de circussen een aantal afspraken vastgelegd.

Daarnaast werd gesteld dat circussen die vanaf 2007 nog met exotische dieren werken, geen overheidssteun meer zullen ontvangen.

Daar staat tegenover dat de circussen in deze overgang goed zullen worden begeleid. Hiervoor wordt samengewerkt met de federale diensten van de minister bevoegd voor het dierenwelzijn. Alle circussen kregen ondertussen bezoek van de inspecteurs van Dierenwelzijn en kregen aanbevelingen om het dierenwelzijn in de circussen te verhogen. Er werden in elk geval geen onaanvaardbare situaties vastgesteld.

Als antwoord op de vraag – in de resolutie – naar extra middelen, werd in 2003 een systeem van zeer gerichte ondersteuning uitgewerkt waarbij, naast spreidingsimpulsen, het verhogen van de artistieke kwaliteit centraal zal staan.

Tegelijk wordt ook een bijdrage geleverd aan het overleg binnen de Raad voor Dierenwelzijn voor de realisatie van duidelijke Belgische normen inzake het welzijn van circusdieren. Het is de uitdrukkelijke intentie om zo snel mogelijk duidelijke normen te hebben voor het gebruik van dieren. Dat is immers in het voordeel van zowel de dieren als de circussen. De werkzaamheden in dit kader verlopen in een constructieve sfeer.

Gilbert Bossuyt

1. Inzake de ondernomen initiatieven ter uitvoering van de goedgekeurde resoluties kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

Resolutie betreffende de langetermijnvisie voor een integrale ontwikkelingsschets van het Schelde-estuarium – Stuk 684 (2000-2001) – Nr. 4, zitting van 15 mei 2001

Op 18 mei 2001 nam de Vlaamse regering deze resolutie onverkort als Vlaams regeringsstandpunt over. Dit standpunt werd met een begeleidende brief door de Vlaamse vertegenwoordiger in Den Haag op 31 mei 2001 als officieel Vlaams standpunt aan de Nederlandse regering overhandigd. Daarop heeft Nederland bij monde van mevrouw T. Netelenbos het Nederlands regeringsstandpunt op 15 oktober 2001 per brief aan haar Vlaamse collega van Openbare Werken overgezonden. Hierop volgend heb-

ben op 4 maart 2002 mijn voorganger en zijn toenmalige Nederlandse collega van Verkeer en Waterstaat het Memorandum van Vlissingen betreffende de onderlinge samenwerking ondertekend.

Hierin werden de beide regeringsstandpunten correct vertaald in vervolgafspraken, waarbij rekening werd gehouden met de gezamenlijke visie van beide standpunten. Er werd naar gestreefd om de ontwikkeling van de verschillende functies van het estuarium op een evenwichtige wijze te benaderen, inclusief de nodige aandacht voor de toegankelijkheid van de Scheldeshavens alsook aandacht voor de verzekering van de veiligheid van de bevolking en de vertaling van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen.

In het Memorandum wordt onder meer afgesproken dat binnen twee jaar een strategische milieueffectrapportage en een maatschappelijke kosten-batenanalyse zullen worden uitgewerkt om mogelijke projecten, waaronder een verdiepingsscenario, te identificeren voor de invulling van een ontwikkelingsschets op de middellange termijn (2010). Verder verbinden de beide partijen er zich toe om de politieke besluitvorming binnen negen maanden na het voltooien van de studies af te ronden. In dit besluitvormingsproces zullen de beide regeringen en parlementen worden betrokken.

Resolutie betreffende de toepassing van de richtlijn 79/409/EEG en 92/143/EG ter compensatie van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde van 20 februari 2002 – Stuk 949 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 4, zitting van 20 februari 2002

Voor de bevoegdheid Openbare Werken m.b.t. de punten B en D van deze resolutie, verwijs ik naar respectievelijk :

de beslissing van de Vlaamse regering van 18 maart 2002 waarin deze haar goedkeuring hechtte aan het ontwerpprotocol ter uitvoering van het compensatieplan van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde tussen het Vlaams Gewest, de Vlaamse Landmaatschappij, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en de Intercommunale Maatschappij voor Haven-, Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied, en aan de bijbehorende bijlagen 1 en 2, zijnde de taakverdelingsmatrixen 1 en 2 waarin per compensatiemaatregel de taakverdeling, de financiering en de timing werden vastgelegd ;

de beslissing van de Vlaamse regering van 21 juni 2002 waarin deze haar goedkeuring hechtte aan het ontwerpprotocol tussen het Vlaams Gewest, de Vlaamse Landmaatschappij, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en de Intercommunale Maatschappij voor Haven-, Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied, ter uitvoering van het compensatieplan van grote infrastructuurwerken in de Westerschelde en Zeeschelde – Deel 2 "Monitoring, beheercommissie en opvangregeling". Een gelijkaardige regeling in verband met de monitoring en de oprichting van een beheercommissie voor het gebied Kruibeke, Bazel en Rupelmonde en voor andere aangemelde gebieden langs de Schelde en de Durme wordt voorbereid door de administratie.

Overeenkomstig de voornoemde beslissing van de Vlaamse regering is de Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud belast jaarlijks verslag uit te brengen aan de Vlaamse regering en de Europese Commissie over de evaluatiegegevens van de monitoring, de realisatie van de natuurcompensaties en de werking van de beheercommissie. Eenzelfde rapportering zal gelijktijdig worden bezorgd aan de leden van het Vlaams Parlement.

Resolutie betreffende de toekomst en overlevingskansen van het polderdorp Doel

In de plenaire zitting van 9 juli 2003 werd de met reden omklede motie tot besluit van de op 24 juni 2003 gehouden interpellatie met betrekking tot de toekomst en overlevingskansen van het polderdorp Doel door het Vlaams Parlement aangenomen. Het Vlaams Parlement vroeg de Vlaamse regering haar beslissing van 19 mei 2000 betreffende het sociaal begeleidingsplan voor de inwoners van Doel, met inbegrip van het bewoningsrecht tot ten minste 2007, volledig en correct uit te voeren.

Deze met reden omklede motie vergt vanwege de Vlaamse regering geen aanvullende initiatieven, omdat er geen aanleiding is, noch tekenen zijn die erop zouden wijzen dat de Vlaamse regering zou afwijken van haar besluit van 19 mei 2000, om minstens tot 2007 het bewoningsrecht voor de inwoners van Doel in stand te houden.

Resolutie betreffende een overeenkomst voor helikopterbeloodsing – Stuk 668 (2000-2001) – Nrs.1 tot 3, zitting van 4 juli 2001

Naar aanleiding van een significante kredietoverschrijding tijdens het eerste contractjaar

van de helikopterbeloofdingen heeft het Rekenhof opmerkingen geformuleerd. Daarnaast heeft het Vlaams Parlement op 4 juli 2001 inzake dit helicontract een resolutie van de Subcommissie Financiën en Begroting goedgekeurd die grotendeels overeenstemt met de opmerkingen van het Rekenhof. In het licht hiervan heeft de Vlaamse regering op 15 juli 2002 ingestemd met een voorstel waarbij enerzijds een ontwerp van bijakte aan het oorspronkelijk contract ter goedkeuring werd voorgelegd en anderzijds bij de voorgestelde uitbreiding van de helikopterbeloofding een bijdrage wordt gevraagd van de prive-sector.

Een besluit van de Vlaamse regering tot invoering van de vergoeding voor het inzetten van een helikopter voor het beloodsen en het afhalen van een loods van vaartuigen regelt nu dit laatste aspect. Deze maatregelen zijn in werking getreden op 1 oktober 2002.

Resolutie inzake het ontwerp van Mobiliteitsplan – Stuk 1040 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3, zitting van 8 mei 2002

Aan de administratie werd de opdracht gegeven om, rekening houdende met de aanbevelingen van het Vlaams Parlement, een beleidsdocument uit te werken dat de beleidsvoornemens bevat voor het mobiliteitsbeleid voor de korte (tot 2007) en de middellange termijn (2012). Dit document "Mobiliteitsplan Vlaanderen Beleidsvoornemens" werd op 17 oktober 2003 door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd met het oog op een adviesvraag van SERV en MINA-raad. Deze adviezen werden immers overgezonden aan de bevoegde minister (*SERV: Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen; MINA-raad: Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen – red.*).

Resolutie betreffende het investeringsprogramma 2001-2012 van de NMBS – Stuk 764 (2000-2001) – Nr. 3, zitting van 20 juni 2001

De Vlaamse regering heeft in haar vergadering van 22 juni 2001 (VR/PV/2001/26 – punt 30) een positief advies uitgebracht over bedoeld plan, meer bepaald m.b.t. de termijn en de geplande financiële tegemoetkoming van overheidswegen, zijnde 687,6 miljard oude Belgische frank.

Dit advies was wel vergezeld van een aantal voorwaarden en opmerkingen. Hierbij vermeldt de Vlaamse regering (punt 5) "zich in het kader van dit permanent overleg te baseren op de

wensen die door het Vlaamse Parlement naar voor werden gebracht in bovengenoemde resolutie, en vraagt dat de noodzakelijke informatie daarvoor door de NMBS zal worden verstrekt."

De opvolging van het investeringsprogramma gebeurt in uitvoering van het samenwerkingsakkoord d.d. 11 oktober 2001 door het Executief Comité van de Ministers van Mobiliteit (ECMM).

In de praktijk gebeurt de opvolging door het opstellen van projectfiches per project. De werkwijze kan echter verbeterd worden door de overlegmomenten beter te kiezen en duidelijker te communiceren over de projecten, hun timing en de kosten.

Resolutie betreffende het investeringsprogramma 2001-2012 van de NMBS – Stuk 1750 (2002-2003) – Nr. 4, zitting van 18 juni 2003

M.b.t. pre- en cofinanciering van projecten of voorbereidende studies werden tot nu toe volgende bedragen op de begroting opgenomen (met effectief gebruik).

Begrotingsjaar	Ingeschreven (euro)	Gebruikt (euro)
2002	578.000 (na herziening)	576.991
2003	578.000	0
2004	578.000 (nog te herzien)	pm pm

In 2002 werden studies voor de tweede spoorontsluiting van de haven van Antwerpen (521.382 euro) en de spoorontsluiting van de luchthaven Zaventem (55.609 euro) gefinancierd.

Het bedrag voor 2004 zal bij de begrotingscontrole verhoogd worden (tot ca. 1 mio euro).

Resolutie betreffende een code voor de beperking van de hinder bij openbare werken – Stuk 1561 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3, zitting van 2 april 2003

Deze code wordt door mijn administratie voorbereid en zal mij eerdaags voorgelegd worden.

Ten slotte mag algemeen gesteld worden dat de resoluties jaarlijks in de beleidsbrieven verwerkt worden en dat deze verwerking meer is

dan een loutere vermelding, vermits hierbij aangegeven wordt hoe deze resoluties werden verwerkt in de beleidsopties en hoe er praktisch gevolg aan werd gegeven.

2. Voor de resoluties die in de beleidsbrieven werden verwerkt, is het wenselijk om een betere communicatie te organiseren over deze beleidsbrieven in het algemeen. Dit kan tot gevolg hebben dat er een betere informatiedoorstroming ontstaat over het gevolg dat aan de door het Vlaams Parlement goedgekeurde resoluties werd gegeven.

Voor de andere resoluties (tenzij sub 1 anders vermeld) wordt het Vlaams Parlement, hetzij in zitting, hetzij via explicatieve nota aan zijn secretaris-generaal, op de hoogte gehouden van de acties die ondernomen worden. Deze communicatie omtrent de uitvoering lijkt mij tot op heden afdoende.

Ludo Sannen

Het antwoord van minister Sannen zal worden nagezonden.

Adelheid Byttebier

Overzicht van de uitvoering en de opvolging die is gegeven aan resoluties in het bevoegdheidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Bij de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen wordt de nodige aandacht besteed aan de opvolging van de verschillende resoluties. In wat volgt wordt, gerangschikt per beleidsdomein, een inventaris van de genomen initiatieven geformuleerd. Dit gebeurt op basis van informatie van de betrokken administraties zelf. Dat verklaart ook de vormelijke verschillen die er soms zijn tussen de deelstukken.

VLAAMS FONDS

Resolutie betreffende de problematiek van personen met een handicap, aangenomen door het Vlaams Parlement in zijn vergadering van 23 april 1999

1. Reeds in mei 2000 werd bij het Vlaams Fonds een werkgroep geïnstalleerd met als opdracht de resolutie op te volgen. Deze werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van het

Vlaams Fonds, de verenigingen van doven en slechthorenden, thuisbegeleidingsdiensten, het Vlaams Overlegcomité voor Geestelijke Gezondheidszorg en Doofheid, de academische wereld, voorzieningen en het doventolkbemiddelingsbureau CAB.

Deze werkgroep heeft totnogtoe viermaalvergaderd. De laatste maal in het najaar van 2003.

2. Inzake de verschillende actieterreinen

Sensibiliserings- en informatiecampagne

Het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid, dat een onderdeel vormt van de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen, houdt zich in het kader van het doelgroepenbeleid prioritair bezig met het informeren en sensibiliseren van de maatschappij inzake auditief gehandicapten. Dit steunpunt is middels de cel Gelijke Kansen vertegenwoordigd in de werkgroep.

Tegemoetkomingen voor gsm en fax

Alhoewel geen tegemoetkomingen kunnen worden verleend voor een gsm an sich, om reden dat deze toestellen dergelijk gemeengoed zijn geworden en bijgevolg niet meer beantwoorden aan de terzake geldende voorwaarden voor tenlasteneming, wordt in het BVR van 13 juli 2001 aangaande de tegemoetkomingen van het Vlaams Fonds in de kosten van de aankoop van hulpmiddelen niettemin in een tegemoetkoming voorzien voor de faxfunctie die een GSM kan hebben. Het bedrag van de tegemoetkoming is hetzelfde als dat voor een gewoon faxtoestel en bedraagt momenteel 372,29 euro (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*).

Telefoonbemiddelingsdienst

Op 14 maart 2000 werd de dienstverlening "Teletolk" in het leven geroepen. Deze dienstverlening, die wordt verzorgd door de Vlaamse Infolijn, heeft tot doel als tussenpersoon te fungeren tussen doven en horenden teneinde de communicatie tussen beide groepen te faciliteren.

Tot op heden wordt in dit kader gebruik gemaakt van Alto's, iets als een televisiescherm, waarop een tekst kan worden ingetypt en ontvangen. De dove persoon typt een opdracht in op de Alto. De Vlaamse Infolijn neemt de gevraagde contacten op en brengt de dove persoon van het resultaat ervan op de hoogte.

Nadat werd vastgesteld dat de technologie van de Alto's verouderd is, dat ze moeilijk te herstellen zijn en dat slechts weinig mensen over een dergelijk toestel beschikken, werd in het voorjaar van 2003 op zoek gegaan naar een alternatief waarbij gebruik gemaakt kan worden van de pc. Na overleg met de beide belangenorganisaties van doven- en slechthorenden en de Vlaamse Infolijn, waarbij het Vlaams Fonds als moderator is opgetreden, werd geopteerd voor het creëren van een afzonderlijke webpagina aangeboden via de Vlaamse Infolijn waarop doven en slechthorenden via een proces gelijkaardig aan chatten kunnen communiceren met horenden. Enkele technische obstakels hebben de lancering van de webpagina eind 2003 verhinderd. Er wordt naar een zo snel mogelijke oplossing gestreefd.

Vorbereidingen van de beheersovereenkomst met de VRT

In de loop van 2001 en 2002 voerden Fevlado en Opdoss besprekingen met de VRT aangaande het opvoeren van het aantal ondertitelde programma's. Bij de besprekingen bleek evenwel dat hiervoor geen bijkomend budget kon worden vrijgemaakt (*Fevlado : Federatie van Vlaamse Dovenorganisaties ; Opdoss : Federatie van Vlaamse Verenigingen tot Optimale Participatie en Integratie van Dove en Slechthorende Kinderen en Volwassenen in de Samenleving – red.*).

Het wetenschappelijk onderzoek

Er werd reeds onderzoek gedaan naar de populatie van doven en slechthorenden. De klemtoon bij dit onderzoek lag op de verschillen tussen verworven en aangeboren doofheid en slechthorigheid.

Het verhogen van het aantal tolkuren

In mei 2000 werd de regelgeving inzake tegemoetkomingen van het Vlaams Fonds in de kosten van bijstand door doventolken aangepast in die zin dat het totaal aantal tolkuren dat het CAB kan toekennen, werd opgetrokken tot 7.500 uren. Tevens werd de wijze van subsidiëring van het CAB aangepast. Er werd een enveloppefinanciering ingevoerd. Hierdoor wordt aan het CAB meer flexibiliteit geboden. (*CAB : Centraal Doventolkenbureau – red.*)

Momenteel staat nog een wijziging van de regelgeving op stapel, waarbij vooreerst de mogelijkheid wordt ingebouwd om schrijftolken te subsidiëren. Hiermee kan worden tegemoetgekomen

aan de noden van mensen met een verworven doofheid of slechthorigheid die nooit gebarentaal hebben geleerd.

Daarnaast zullen ook personen die een beroepsopleiding volgen aanspraak kunnen maken op tegemoetkomingen voor doventolken en wordt het totaal aantal tolkuren dat het CAB kan toekennen opnieuw verhoogd, met name tot 8.000 uren.

Resolutie betreffende de overheveling van arbeid voor personen met een handicap van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werkgelegenheid aangenomen door het Vlaams Parlement in zijn vergadering van 9 juli 2002

1. Wat de eigenlijke overheveling van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein EWT betreft (*EWT : Economie, Werkgelegenheid en Toerisme – red.*)

Alhoewel het Vlaams Fonds niet officieel betrokken werd bij de redactie van de ontwerp-teksten van het decreet tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", met name het agentschap dat de diensten van het Vlaams Fonds die taken verrichten met betrekking tot de collectieve aspecten van de sectoren arbeidstrajectbegeleidingsdiensten (ATB), centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze (CGVB), centra voor beroepsopleiding of omscholing (CBO), en de individuegerichtte elementen inzake Vlaamse inschakelingspremie (VIP), collectieve arbeidsovereenkomst 26 (CAO 26) en aanpassing arbeidsposten, zou overnemen, formuleerde het toch meermaals voorstellen tot wijziging van de teksten.

Hierbij werden vooral de volgende elementen benadrukt.

- De tewerkstellingsintegratie van erkende personen met een handicap moet expliciet juridisch verankerd worden.

Artikel 5, § 1, 5° van het ontwerpdecreet VDAB is getuige daarvan.

Artikel 5, § 5 stipuleert :

"Taken inzake de integratie van personen met een handicap in het bijzonder :

- a) het toekennen van tegemoetkomingen ter ondersteuning van de inschakeling op de

arbeidsmarkt van de ingeschreven erkende personen met een handicap ;

- b) het erkennen van centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze, de centra voor beroepsopleiding, de arbeidstrajectbegeleidingsdiensten en de beschutte werkplaatsen."

Tevens werd gevraagd voornoemd artikel 5, § 5, 2° a verder te verduidelijken, in die zin dat het dient te gaan over maatregelen voor erkende personen met een handicap met het oog op de toeleiding tot de arbeidsmarkt en de langdurige integratie in het normaal economisch circuit.

- Er dient over te worden gewaakt dat de huidige budgetten professionele integratie voor de doelgroep erkende personen met een handicap ook in de toekomst voor deze doelgroep worden gereserveerd en zich niet oplossen in of aangewend worden voor de gehele doelgroep "arbeidsgehandicapten". Dit dient een aandachtspunt te zijn bij het opstellen van toekomstige begrotingen en budgettoewijzingen.
- Er werd aangedrongen op duidelijkheid inzake de erkenning van beschutte werkplaatsen. Recentelijk werd de knoop doorgehakt en werd deze bevoegdheid toegewezen aan het Subsidieagentschap voor Economie en Werkgelegenheid. Via dit agentschap zal hierdoor binnen de groep Sociale Economie een aangepast en gestroomlijnd beleid kunnen worden ontwikkeld voor beschutte werkplaatsen, sociale werkplaatsen, invoegbedrijven en nabijheidsdiensten.
- Er werd op aangedrongen om de doelgroep personen met een handicap of arbeidsgehandicapten een plaats te bieden in de raad van bestuur van de VDAB. Deze suggestie evenwel niet gevolgd.

Een ander voorstel bestond erin dat in de ontwerp tekst expliciet zou worden opgenomen dat in het kader van de bijzondere commissies met taken van adviserende aard, die kunnen worden georganiseerd door de raad van bestuur van de VDAB, een bijzondere commissie zou moeten worden opgericht aangaande de doelgroep erkende personen met een handicap of arbeidsgehandicapten.

2. Met het oog op de realisatie van een geïntegreerd loket sloot het Vlaams Fonds in 2001 een

samenwerkingsakkoord met de VDAB. Hierbij werd overeengekomen dat de arbeidsbegeleidingsdiensten zich zouden gaan vestigen in de lokale werkwinkels. Daarenboven zouden deze diensten, naast de begeleiding van personen met een handicap, tevens de begeleiding van 1.000 arbeidsgehandicapten opnemen.

Resolutie betreffende het bevorderen en ondersteunen van het meegroeiwonen d.d. 30 april 2003

In dit verband kan worden meegedeeld dat het Vlaams Fonds lid is van het Belgian Design for All Network, dat tot doel heeft ontwerpers, opleidingsinstituten, industrie, overheid, gebruikers en iedereen die een rol kan spelen om het idee Design for All uit te dragen, samen te brengen.

Meer bepaald gaat het er hierbij onder andere om Design for All zo ruim mogelijk te promoten, informatie uit te wisselen, een gemeenschappelijk forum te bieden, enzovoort.

KIND EN GEZIN

Resolutie betreffende maatregelen om de toepasbaarheid van Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest te verbeteren

Wat Kind en Gezin betreft, is binnen de instelling in het Provinciaal Comité van Vlaams-Brabant en Brussel een delegatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie opgenomen. In interne en externe werkgroepen wordt steeds de Brusselse invalshoek in acht genomen via een vertegenwoordiging uit de Brusselse regio.

Resolutie betreffende de evenredige participatie van de kansengroepen op de arbeidsmarkt

Initiatieven in de eigen tewerkstelling

- Herziening concept interculturele medewerkers en ervaringsdeskundigen en werving van 23 bemiddelaars in 2004 (doelgroep allochtonen en kansarmen)

Kind en Gezin heeft een vernieuwd concept goedgekeurd voor de werking met interculturele medewerkers en ervaringsdeskundigen. Momenteel werkt men aan de toetreding tot de Sociale Maribel voor de publieke sector. Wanneer deze toetreding gerealiseerd wordt, worden een 40-tal bijkomende wervingen gerealiseerd.

23 van de circa 40 betrekkingen worden gereserveerd voor de functie van "bemiddelaar".

Voor deze functie spreken we op de arbeidsmarkt de doelgroep aan van allochtonen en kansarmen.

We hopen op een verdere groei van de middelen voor de Sociale Maribel, wat ons de gelegenheid zal geven om nog meer bemiddelaars te werven.

- Actieve participatie aan initiatieven van de overheid m.b.t. diversiteit en tewerkstelling allochtonen

Kind en Gezin heeft een positieve-actieplan tewerkstelling allochtonen gehad in het kader van Vesoc. Verder werd actief geparticipeerd aan de Trivisi-diversiteit.

- Structurele verankering van de evenredige participatie in de HRM-werking

De voorbije jaren werden initiatieven genomen om de problematiek van gelijke kansen te "mainstreamen" in de personeelsprocessen (bv. screening doelgroepneutraliteit voor functieprofielen, systematisch aanschrijven allochtonenorganisaties bij wervingen, ...). We menen dat we hier binnen de Vlaamse overheid een van de voortrekkers zijn.

Deze inspanningen zullen worden voortgezet en geïntensifieerd, wat zonder twijfel zal leiden tot meer mensen uit kansengroepen in ons personeelsbestand, tot meer diversiteit op de werkvloer en tot een sterker management van de diversiteit.

We zullen specifieke en bijkomende actie ontwikkelen naar belangrijke functiegroepen waar de vertegenwoordiging van allochtonen (te) beperkt is : de regioverpleegkundigen en de administratieve functies.

- Respect voor diversiteit is een generieke competentie voor elke medewerker van Kind en Gezin

Het Directiecomité heeft eind 2003 enkele competenties vastgelegd die generiek zijn voor alle functies (en medewerkers) van Kind en Gezin. Concreet houdt "respect voor diversiteit" in dat men met name bewust rekening houdt met de diversiteit van onze klanten en al onze medewerkers ongeacht hun geslacht, leeftijd, af-

komst, geaardheid, levensvisie, levensstandaard, gezondheidstoestand en scholingsniveau, omdat Kind en Gezin gelooft in de kwaliteiten van elk-een.

Vanaf 2004 wordt deze beslissing concreet gemaakt in het personeelsmanagement. Dit onder andere door :

- het opnemen van deze competentie in de opmaak van elk functieprofiel ;
- het uitwerken van een onthaal- en socialisatieprogramma met een programma specifiek gericht op de generieke competenties ;
- het communiceren van de generieke competenties in de arbeidsmarktcommunicatie ;
- het opnemen van de generieke competenties in het evaluatiegebeuren ;
- ...

Domein Kinderopvang

1. Kind en Gezin stelde in 2003 een actieplan diversiteit op om de toegankelijkheid van de kinderopvang te verhogen. Naast het pedagogische luik van de kinderopvang, is het bestaan van kinderopvanginitiatieven die toegankelijk zijn voor kansengroepen een belangrijke voorwaarde om tot een evenredige participatie van kansengroepen op de arbeidsmarkt te komen. Dit actieplan, dat in 2004 wordt uitgevoerd, biedt een antwoord op vraag 1, vraag 3 en vraag 4 aan de Vlaamse regering.

Actievoorstel 1

De registratieformulieren die de voorzieningen invullen, worden aangepast waardoor naast de noodzakelijke dossiergegevens vanaf 2004 zoveel mogelijk relevante gegevens op kindniveau worden opgevraagd en geregistreerd.

In het najaar 2003 wordt het nieuwe systeem van ouderbijdrageregeling geëvalueerd. Concreet wordt onder andere nagegaan hoeveel kinderen uit gezinnen met de laagste inkomens de weg vinden naar de erkende kinderdagverblijven en diensten en dit in vergelijking met de situatie voor de invoering van het nieuwe systeem.

Actievoorstel 2

Kind en Gezin start in het voorjaar 2004 een onderzoek naar het opnamebeleid van de erkende kinderdagverblijven in Vlaanderen.

Actievoorstel 3

Kind en Gezin startte in het najaar van 2003 met de voorbereiding van een gerichte campagne naar ouders en betrokken derden om het aanbod inclusieve opvang beter bekend te maken.

Via de uitgebreide zoekfunctie op de website van Kind en Gezin zullen ouders ook opvangvoorzieningen kunnen opzoeken die open staan voor de opvang van kinderen met een bepaalde handicap of zorgbehoefte. Bovendien zal er eveneens gezocht kunnen worden op het type zorg waarmee de voorziening ervaring heeft (10 categorieën).

Actievoorstel 4

Kind en Gezin neemt contact op met organisaties op Vlaams niveau die zich richten naar specifieke doelgroepen. In samenwerking met deze organisaties ontwikkelt Kind en Gezin in 2004 nieuwe informatiedragers om die ouders te bereiken die een nood aan kinderopvang ervaren maar die de weg naar de kinderopvang nog niet vinden.

Actievoorstel 5

In het najaar van 2003 worden alle opties uit de beleidsplannen van de lokaal-overleggroepen ingevoerd in de Lover-databank. De beleidsopties met als trefwoord diversiteit en/of toegankelijkheid worden op deze manier beter zichtbaar en gemakkelijk consulteerbaar (*Lover : lokaal overleg – red.*).

Actievoorstel 6

De provinciale verantwoordelijke Lokaal Overleg sensibiliseert de overleggroepen rond de thema's diversiteit en toegankelijkheid, waarbij de "best practices" van de reeds realiserende beleidsopties rond diversiteit en toegankelijkheid als inspiratie kunnen dienen.

De provinciale verantwoordelijke Lokaal Overleg stimuleert het uitbouwen van netwerken op het lokale niveau tussen enerzijds de kinderopvangvoorzieningen en anderzijds de organisaties die zich richten tot specifieke doelgroepen.

Actievoorstel 7

Kind en Gezin ondersteunt de campagnes om het aantal mannen als begeleiders in de kinderopvang te verhogen om zo de diversiteit binnen het personeel van kinderopvangvoorzieningen te stimuleren. Het aantal mannelijke begeleiders in de kinderopvang wordt opgevolgd.

Actievoorstel 8

In 2004 komt op de website van Kind en Gezin speciaal voor de kinderopvangvoorzieningen een apart deel over inclusieve opvang met info over regelgeving, vorming en interessante literatuur.

Na afloop van het begeleidingsproject van het Vormingscentrum voor de Begeleiding van het Jonge Kind zorgt Kind en Gezin ervoor dat de opgebouwde expertise naar andere opvangvoorzieningen kan doorstromen.

Actievoorstel 9

In 2004 wordt een kwaliteitsnieuwsbrief volledig gewijd aan het opnamebeleid. Deze kwaliteitsnieuwsbrief kan de opvangvoorzieningen ertoe aanzetten de geldende voorrangsregels in hun kwaliteitsbeleid praktisch uit te werken. Hiervoor worden de ervaring en kennis van de vier projecten die Kind en Gezin financieel ondersteunt, maximaal benut.

Actievoorstel 10

Begin 2004 krijgt het thema diversiteit onder het luik "sector" op de website een bijzondere plaats. Naast het informeren van de opvangvoorzieningen wil Kind en Gezin zo duidelijk haar missie uitdragen.

2. In de afgelopen jaren werden er in Vlaanderen buurtdiensten opgericht. Zij werken vooral in buurten waar heel wat kansarmen wonen. Deze mensen hebben vaak een reële behoefte aan kinderopvang maar kunnen hiermee niet altijd terecht bij de reguliere kinderopvanginitiatieven. Deze buurtdiensten bieden de kans aan laaggeschoolde buurtbewoners om als begeleider in de kinderopvang te starten.

In 2004 zal Kind en Gezin onderzoeken hoe voor de kinderopvang via de buurt- en nabijheidsdiensten een nieuw spoor kan worden ontwikkeld. Dit actieplan biedt een antwoord op vraag 1 en vraag 2 aan de Vlaamse regering.

3. Kind en Gezin werkt mee aan het project Elders Verworven Competenties (EVC) van de Vlaamse regering. Vooral in de buitenschoolse opvang werken veel laaggeschoolden. Eenmaal dit project gefinaliseerd, zal EVC de kans bieden aan deze mensen om hun ervaring te valideren en via een individueel leerplan tot een volwaardig eindstudiecertificaat te komen.

Dit actieplan biedt een antwoord op vraag 3 aan de Vlaamse regering.

Resolutie betreffende het aanstellen van advocaten door de Vlaamse overheid

Kind en Gezin werkt sedert einde 1991 samen met dezelfde advocaat, dus van vóór de wet van 1993.

Wat gerechtelijke procedures betreft, werd het bepaalde in artikel 68, 5de lid van het KB van 8 januari 1996, dat vermelde wet van 24 december 1993 uitvoert, toegepast.

"De onmogelijkheid het minimum aantal gegadigden bepaald in de leden 3 en 4 te raadplegen wordt als aangetoond beschouwd voor de overheidsopdrachten die betrekking hebben op juridische diensten inzake advies en vertegenwoordiging voor de rechtbanken en andere instellingen die geschillen beslechten".

In het Verslag aan de Koning wordt daarover het volgende gesteld :

"Bij artikel 68, vijfde lid, past het de aandacht te vestigen op een bijzondere modaliteit voor bepaalde opdrachten voor aanneming van diensten die betrekking hebben op diensten van juridisch advies en vertegenwoordiging in de rechtbank. De tekst van het vijfde lid legt inderdaad de raadpleging op van minstens vijf dienstverleners. Voor de voornoemde juridische diensten verduidelijkt de tekst dat deze onmogelijkheid tot raadpleging zonder meer wordt erkend. Dit vloeit niet enkel voort uit de praktische onmogelijkheid van een dergelijke raadpleging maar eveneens uit het aspect intuitu personae van dergelijke prestaties en uit de noodzaak om het vertrouwelijk karakter ervan in dit stadium te waarborgen. Daarentegen dekt deze bepaling niet de andere prestaties zoals de rechtsstudies."

Bovendien, indien het geraamde bedrag van een opdracht inzake de levering van diensten het bedrag van 5.500 euro niet overschrijdt, dan zijn de algemene aannemingsvoorwaarden niet van

toepassing (KB 26 september 1996, art. 3, § 3). Dit betekent dat geen enkel beroep moet worden gedaan op de mededinging. Dit bedrag werd nooit overschreden.

In 2003 werd met de meewerkende advocaat een formeel protocol aangegaan, waarbij de modaliteiten van het honorarium door Kind en Gezin worden bepaald (aanbeveling 2).

Het vermelde protocol dat de jarenlange samenwerking concretiseert met de betrokken advocaat, gaat uit van het vermelde in aanbeveling 3. Bovendien is er aldus volledige transparantie in de samenwerking (aanbeveling 5).

Voor de juridische studies vermeldt het reeds vermelde protocol dat zulks met offerte zal gebeuren, waarbij voorzover de voormelde drempel van 5.500 euro niet wordt overschreden, de wetgeving geen beroep op de mededinging vereist.

Resolutie betreffende het opzetten van experimenten inzake deeltijds telewerken in de Vlaamse administraties en de Vlaamse openbare instellingen.

Initiatieven Kind en Gezin

Kind en Gezin breidt het telewerken uit naar steeds meer personeelsleden.

In de toelichting bij de resolutie wordt het experiment van Kind en Gezin m.b.t. telewerken en de belangrijke voorbeeldrol voor de Vlaamse overheid toegelicht. Toen was "alternatief werken" mogelijk voor twee afdelingen.

Ondertussen werd het telewerken verder uitgebreid naar meer afdelingen en meer personeelsleden. In mei 2003 werd een analyse gemaakt van de toenmalige stand van zaken. Hieruit bleek onder andere dat 60 % van de 500 personeelsleden die in een kantoorfunctie werken in meer of mindere mate aan thuiswerk doen. Ook werd nagegaan in welke mate genderaspecten en administratief niveau bepalend waren voor telewerk.

Informatieverstrekking en sensibilisering

De voorbije jaren hebben we actief informatie verstrekt naar andere organisaties en overheden die telewerken willen invoeren. We hanteren een heel open politiek ten aanzien van het alternatief werken bij Kind en Gezin.

Dit gaat over het geven van presentaties bij andere overheden (andere VOI, steden, ...), interviews en gesprekken met mensen die in het onderwerp en onze case geïnteresseerd zijn, het doorsturen van informatie en documentatie aan diverse organisaties en personen, het begeleiden/ondersteunen van studenten die thesissen/eindwerken maken over telewerk, actieve aanwezigheid in pers en tijdschriften (o.a. een artikel in het Vlaams Tijdschrift voor Overheidsmanagement), ...

Resolutie betreffende de voorstellen en aanbevelingen uit de jaarverslagen van de Vlaamse Ombudsdienst (zitting 2002-2003, 3 december 2002, Stuk 1475 – Nr. 1)

Op de vraag van de minister-president om een gecoördineerde nota op te maken waarin wordt aangegeven op welke wijze en in welke mate de Vlaamse regering de voorstellen en algemene aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst (Jaarverslag 2002 en vroegere jaarverslagen) heeft uitgevoerd, antwoordde Kind en Gezin reeds op 5 september 2003 (brief met kenmerk 2003-058, **bijlage 1**).

Resolutie betreffende een humane omkadering van de geboorte van een levenloos kind en de waardigheid van het stoffelijk overschot van de foetus

In de dienstverlening van Kind en Gezin wordt er op diverse wijze aandacht gegeven aan de begeleiding van ouders die een kind verliezen. Dit is op zich geen directe uitvoering van de resolutie, maar indirect wordt er in de begeleiding van deze gezinnen wel rekening mee gehouden. Kind en Gezin wil ouders in hun verlies erkennen. Ouders kunnen van deze dienstverlening gebruik maken zowel bij miskraam, bij de geboorte van een levenloos kind als bij het overlijden van hun kindje.

Regioteams

De begeleiding is afhankelijk van de behoefte van het gezin en de aard van de vertrouwensrelatie en kan gaan van een eenmalig schriftelijk of telefonisch contact tot meerdere huisbezoeken.

Om de regioteamleden in deze dienstverlening te ondersteunen, werden een aantal instrumenten ontworpen.

- Er werd een rouwkaart ter beschikking gesteld. Deze rouwkaart bevat een korte tekst en kan worden aangevuld met een persoonlijke boodschap van regioteamleden (moet worden herdrukt).
- Er werd een standaardbrief aangemaakt in een Word-sjabloon (bestand/nieuw/regio/brief ouders overleden kinderen). In deze brief wordt aan ouders meegedeeld dat ze na het overlijden op elk moment een beroep kunnen doen op het regioteam. De regioteamleden kunnen de brief aanpassen zo zij dit wensen. Ook bemiddelaars kunnen de brief versturen.
- Er werd een kinderkwestie aangemaakt met een literatuurlijst en de informatie over zelfhulpgroepen. In de literatuurlijst werd een onderscheid gemaakt tussen basiswerken rond rouw en rouwverwerking, boeken voor ouders die een kind verliezen, boeken voor ouders die geconfronteerd worden met een miskraam of een doodgeboren kind, boeken voor kinderen tot 7 jaar, boeken voor kinderen van 8 tot 12 jaar, boeken voor kinderen vanaf 12 jaar. Alle boeken kunnen via de bibliotheek van Kind en Gezin (gratis) geleend worden. De contactadressen van volgende zelfhulpgroepen werden ook opgenomen : Uit het Nest Gevallen, Met Lege Handen, Ouders van een Overleden Kind (OVOK), Ouders van Verongelukte Kinderen.

Een aantal regioteams volgde specifieke vorming om ouders met een doodgeboren of overleden kind goed te kunnen begeleiden. Deze vorming werd intern en op maat georganiseerd en hield rekening met hun specifieke leerbehoeften.

Andere dienstverlening

Op de website is beperkte informatie terug te vinden voor ouders met een overleden kind (geven van een voornaam, verwerking en rouw met verwijzing naar de zelfhulpgroepen, begraven na miskraam). In het project met elektronische nieuwsbrieven voor zwangeren werd in nieuwsbrief week 11 ook een tekst rond miskraam en het overlijden van een kindje opgenomen.

In de kinderkwestie rond de sociale en juridische aspecten rond zwangerschap wordt ook aandacht gegeven aan de sociale rechten bij het

overlijden van een kind, onder andere m.b.t kraamgeld, moederschapsrust, afstamming,...

Resolutie betreffende de pleegzorg in Vlaanderen

Kind en Gezin heeft steeds het belang van de pleegzorg binnen het jeugdhulpverleningslandschap sterk erkend. In dit verband heeft de administratie actief geparticipeerd aan de kabinetswerkgroep in verband met de doorlichting van de pleegzorg.

De administratie van Kind en Gezin heeft samen met het werkveld een profileringsoefening opgezet rond de gezinsondersteunende pleegzorg (vroegere benaming : private gezinsplaatsing), één van de mogelijke werkvormen van pleegzorg, die Kind en Gezin experimenteel subsidieert. Hiermee wenst Kind en Gezin deze vorm van pleegzorg een duidelijke plaats te geven binnen het continuüm van gezins- en opvoedingsondersteunende initiatieven. In dit verband wordt op dit moment ook gezocht naar bijkomende financiële middelen voor deze werkvorm. Op langere termijn zal worden gestreefd naar een meer structurele erkenning van de werkvorm binnen het kader van de integrale jeugdhulpverlening.

Kind en Gezin heeft daarnaast de intentie om op korte termijn, in samenwerking met de Federatie Pleegzorg, de Vereniging voor Kind en Adoptiegezinnen (VAG), een informatiedag te organiseren voor het grote publiek waar onder meer het verschil tussen pleegzorg en adoptie aan bod komt en ook de verschillende vormen van pleegzorg. Hiermee wenst Kind en Gezin, samen met partners, voor een stuk tegemoet te komen aan het probleem van onvoldoende bekendheid van de werkvorm pleegzorg en het gebrek aan pleegouders.

Resolutie betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst (zitting 2003-2004, 14 oktober 2003, Stuk 1871 – Nr. 1)

Aanbeveling 1 : vraag om te aanvaarden dat zowel de klachtenbehandelaars als de Vlaamse Ombudsdienst klachten over de inhoud van beslissingen kunnen behandelen en de wettigheid van die beslissingen kunnen onderzoeken.

Deze vraag sluit aan bij aanbeveling 2002-02 van de Vlaamse Ombudsdienst (*De Vlaamse Overheid moet de mogelijkheid bieden aan de*

burgers om klachten over de inhoud van beslissingen in bezwaar- en beroepsprocedures, na afloop van die procedures in te dienen in het kader van het klachtendecreet). Hierop heeft Kind en Gezin reeds ten dele geantwoord : zie brief van 5 september 2003 (**bijlage 1**).

Overigens is de aanbeveling zoals gesteld te verregaand. Het behoort aan de door de reglementering ingestelde beroepsorganen – de rechtelijke macht buiten beschouwing gelaten – om over deze discordantie een oordeel te vellen.

Aanbeveling 2 : vraag om te onderzoeken of een gerechtelijke of administratieve procedure kan worden opgeschort tijdens de klachtenbehandeling.

Kind en Gezin heeft er geen weet van dat er een onderzoek werd gevoerd in samenwerking met de Federale Overheidsdienst Justitie over deze kwestie.

In de rand hiervan wil de instelling vanuit de praktijkervaring opmerken dat het grootste deel van de klachten handelt over ongenoegens die niet gerechtelijk kunnen worden beslecht of waarvoor een gerechtelijke afhandeling niet zinvol wordt ervaren (zie ombudsnormen uit het klachtendecreet : te lange behandeltermijn, ontoereikende informatieverstrekking, onvoldoende bereikbaar zijn, zich onheus bejegend voelen). Vanuit de huidige praktijk kan hierbij ook de bedenking gemaakt worden dat het voorlopig niet zinvol is om een gerechtelijke procedure op te schorten wanneer er terzelfder tijd een klacht bij een klachtendienst over hetzelfde voorwerp wordt ingediend. Immers, de wettelijke bevoegdheden en werkmiddelen die de klachtenbehandelaar ter beschikking staan, zijn beduidend minder dan deze die bij een gerechtelijke behandeling kunnen worden aangewend (bv. oproepen van de betrokken partijen, doen overleggen van de relevante stukken).

Punt is hier de soms lange rechtsgang. Indien deze tot normale proporties wordt teruggebracht, zou de aanbeveling gerealiseerd zijn. Overigens kan, ook in de huidige constellatie, tijdens een gerechtelijke procedure tot een vergelijk gekomen worden.

Een klachtenbehandeling in de plaats van het volgen van een administratieve procedure, bijvoorbeeld een klachtenbehandeling in de plaats van het indienen van een bezwaar, lijkt Kind en Gezin niet opportuun. De logica van de huidige

bepaling dat de klacht niet behandeld wordt indien ze betrekking heeft op feiten waarvoor de administratieve beroepsmogelijkheden nog niet werden aangewend, wordt in de praktijk door de klagers begrepen. De klachtendienst heeft hierbij vooral de taak de klager te informeren over de bezwaarmogelijkheden.

Aanbevelingen 3 en 4 liggen in de lijn van de missie van Kind en Gezin, namelijk om zoveel mogelijk kansen te creëren voor elk kind, waar en hoe het ook geboren is of opgroeit. De instelling wil over de ganse lijn van haar dienstverlening zorgen voor het bereik van alle doelgroepen en dus ook moeilijk bereikbare doelgroepen. De instelling wil blijvend hierop haar aandacht vestigen en zal in 2004 nog bijkomende specifieke stappen zetten in die zin, onder meer via de aanwerving van een twintigtal bijkomende bemiddelaars.

GEZONDHEIDSZORG

Voorstel van **resolutie** van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Claudine De Schepper en de heren Jan Van Duppen en Jan Roegiers betreffende de klachtenbehandeling in de psychiatrie en betreffende de behandeling van een psychiatrisch patiënt (Stuk 738 (2000-2001) – 6 juni 2001

M.b.t. de opvolging van deze resolutie kan het volgende meegedeeld worden.

- Binnen het team Psychiatrie van de afdeling Verzorgingsvoorzieningen werd een uitgebreide procedure inzake de behandeling van klachten van patiënten van psychiatrische ziekenhuizen, initiatieven beschut wonen en psychiatrische verzorgingstehuizen, van hun familieleden en van derden uitgewerkt.

Deze klachtenprocedure kan worden geraadpleegd via internet door elke geïnteresseerde.

- Om de efficiëntie van de inspecties in de psychiatrische ziekenhuizen te verhogen, wordt volop gewerkt aan een gesystematiseerde en geautomatiseerde gegevensopvraging.
- Aangaande de participatie en vertegenwoordiging van patiënten, bestaan er een aantal federale proefprojecten rond patiëntenparticipatie en voor de psychiatrische verzorgingstehuizen is bepaald dat in het beheersorgaan van de voorziening een vertegenwoordiger van de bewoners zitting dient te hebben (KB 10 juli 1990 houdende

de vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen). Deze laatste verplichting is een erkenningsnorm en de naleving ervan wordt tijdens het inspectiebezoek gecontroleerd.

- Aangaande de rechten van de patiënt zijn ondertussen de wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt en het uitvoeringsbesluit betreffende de ombudsfunctie (KB 8 juli 2003 tot wijziging van het KB van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor de erkenning van samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten) van kracht geworden.

Voorstel van **resolutie** van de heer Jan Roegiers, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Koen Helsen en Jan Van Duppen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Jan Loones betreffende de problematiek van de geboorteregistratie (Stuk 1253 (2001-2002) – 19 juni 2002

In de resolutie betreffende de problematiek van de geboorteregistratie werd gevraagd na te gaan of er in Vlaanderen nog problemen zijn in het kader van de geboorteregistratie en eventueel maatregelen te treffen opdat 100% geboorteregistratie kan worden gegarandeerd.

De aangifte van geboorte en geboorteregistratie zijn in Vlaanderen en België geregeld in het Burgerlijk Wetboek. Artikel 55 stelt dat binnen vijftien dagen na de bevalling aangifte van geboorte moet worden gedaan aan de plaatselijke ambtenaar van de burgerlijke stand.

Artikel 56 voorziet in een dubbele aangifte door :

- 1) de vader of moeder of beide ouders en wanneer deze zich ervan onthouden door de persoon (of zijn afgevaardigde) die de leiding uitoefent van de inrichting (indien de bevalling in een verpleeginrichting heeft plaatsgehad) of door de geneesheer, vroedvrouw of andere personen die bij de bevalling tegenwoordig zijn geweest indien de bevalling buiten een verpleeginrichting heeft plaatsgevonden ;
- 2) de persoon die de leiding uitoefent van de inrichting waar de bevalling heeft plaatsgehad (of zijn afgevaardigde) of de geneesheer of de vroedvrouw of de andere persoon die bij de bevalling aanwezig was. Deze zijn gehouden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand kennis te geven van de bevalling, uiterlijk de eerst daaropvolgende werkdag.

Op basis van de ervaringen met de verwerking van de geboortecertificaten in de Vlaamse gemeenschap kan worden gesteld dat er een vrijwel 100% geboorteregistratie is in Vlaanderen zodat geen bijkomende maatregelen noodzakelijk zijn. Dit zou bovendien een federale bevoegdheidsaangelegenheid zijn.

GEZIN EN MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

Vraag 1

Vlaamse zorgverzekering – Resolutie betreffende de uitbreiding van het aanbod voor de zorgverzekering in Brussel, aangenomen op 30 april 2003 – Stuk 1201 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

De Vlaamse zorgverzekering ging sinds 1 oktober 2001 van start. Elke persoon die binnen het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn woonplaats heeft, kan vrijwillig tot deze zorgverzekering toetreden. Dit gebeurt door aansluiting bij één van de acht door de Vlaamse Gemeenschap erkende zorgkassen. Deze zorgkassen zijn zowel in Vlaanderen als in Brussel actief.

Er zijn van in het begin aansluitingsstimulansen ingebouwd, zodat Brusselaars zich niet pas zouden aansluiten op het moment dat men zwaar zorgbehoevend wordt.

- Indien de persoon niet binnen zes maanden aansluit bij een erkende zorgkas, dan moet hij in principe minstens tien jaar bij een erkende zorgkas aangesloten zijn, vooraleer hij in aanmerking komt voor tenlasteneming.

Deze maatregel is streng en daarom zijn er overgangsmaatregelen ingebouwd :

men kon tot 31 december 2002 aansluiten zonder dat men de sanctie van tien jaar oploopt ;

wie in het jaar 2003 laattijdig aansluit, heeft een wachttijd van één jaar ;

wie in het jaar 2004 laattijdig aansluit, heeft een wachttijd van drie jaar ;

wie in het jaar 2005 laattijdig aansluit, heeft een wachttijd van vijf jaar ;

wie vanaf het jaar 2006 laattijdig aansluit, heeft een wachttijd van tien jaar.

- De gebruiker zal vier maanden opschorting van de tenlasteneming opgelegd worden voor elk

jaar dat hij de jaarlijkse ledenbijdrage niet of niet volledig heeft betaald, indien hij in dat jaar ouder dan 25 jaar was en in Brussel woonde. Het maakt hierbij niet uit of deze persoon bij een erkende zorgkas aangesloten was of niet. Deze opschorting met verlies van rechten gaat in vanaf de eerste dag van de derde maand waarop de zorgkas de aanvraag voor tenlasteneming heeft goedgekeurd.

Bij de opstart van de zorgverzekering werd een uitgebreide communicatiecampagne opgezet. Binnen de gehele campagne werd speciale aandacht besteed aan het bereiken van de Vlaamse Brusselaar. De Nederlandstalige inwoners van Brussel werden in de eerste plaats geïnformeerd zoals alle inwoners van Vlaanderen via spots op de Vlaamse televisie en via advertenties in de Vlaamse dag- en weekbladen.

Daarnaast is een specifieke campagne voor Brussel opgezet. Vanaf 1 oktober 2001 werd gedurende drie weken een reclamespot uitgezonden op TV-Brussel waarbij aangeraden werd aan te sluiten bij de Vlaamse zorgverzekering. Tijdens diezelfde periode verscheen ook een advertentie in "Brussel Deze Week". Daarenboven werd een specifieke brochure opgesteld teneinde de inwoners van Brussel te informeren over de toepassing van de Vlaamse zorgverzekering in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. De volledige inhoud van deze brochure "De Vlaamse zorgverzekering in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest" werd ook integraal opgenomen in de editie "Brussel Deze Week" van 10 oktober 2001.

Aansluitend bij deze campagne hebben de zorgkassen de Vlaamse Brusselaars persoonlijk aangeschreven met de vraag om aan te sluiten bij de zorgverzekering. Eind 2002 waren ongeveer 40.000 inwoners van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad aangesloten bij één van de acht erkende zorgkassen. Dit aantal is eind september 2003 zelfs reeds toegenomen tot ongeveer 45.000 leden. Vanaf 1 januari 2003 worden in het kader van de zorgverzekering nog slechts tenlastenemingen voor twee zorgvormen uitgevoerd :

mantel- en thuiszorg : 90 euro per maand ;

residentiële zorg (in rusthuis, rust- en verzorgingstehuis en psychiatrisch verzorgingstehuis) : 125 euro per maand.

Aan zorgverzekerden van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt het maandelijks forfaitair bedrag uitbetaald voor elke maand waarvoor men door middel van facturen kan bewijzen dat men een beroep gedaan heeft op een in het kader van de zorgverzekering erkende voorziening. In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is het aanbod aan professionele thuiszorgvoorzieningen en residentiële voorzieningen die door de Vlaamse regering in het kader van de zorgverzekering erkend kunnen worden, echter te klein om een volwaardige zorgverzekering uit te bouwen. Daarom gelastte de Vlaamse regering op 28 september 2001 de toenmalige minister bevoegd voor de bijstand aan personen en de toenmalige minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden onderhandelingen aan te vatten met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en andere initiatieven te nemen teneinde het Nederlandstalige zorgaanbod in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad uit te breiden.

Beide ministers nodigden via een brief van 20 december 2001 minister François-Xavier de Donnea, voorzitter van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, uit voor een gesprek over de toepassing van de Vlaamse zorgverzekering in Brussel. De bedoeling van dit gesprek was een samenwerkingsakkoord met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) af te sluiten, zodat de bicommunautaire voorzieningen die door de GGC erkend zijn, ook voor de zorgverzekering in aanmerking zouden komen, mits kon worden gegarandeerd dat zij hulp- en dienstverlening in het Nederlands boden. De heer de Donnea heeft op 11 januari 2002 geantwoord dat hij de brief aan zijn collega's heeft bezorgd. Verder werd op deze brief niet gereageerd, zodat de piste van een samenwerkingsakkoord met de GGC moest worden verlaten.

De Vlaamse regering heeft dan op 5 juli 2002 het voorontwerp van besluit houdende gelijkstelling van voorzieningen en professionele zorgverleners, gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met de in het kader van de zorgverzekering van rechtswege erkende voorzieningen en professionele zorgverleners, principieel goedgekeurd. Dit besluit moet toelaten dat de bicommunautaire voorzieningen in Brussel tot het systeem van de zorgverzekering zouden kunnen toetreden. De gelijkstelling krijgt pas een definitief karakter indien, na beslissing van de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen, tussen enerzijds de voorzie-

ning of professionele zorgverlener en anderzijds het Vlaams Zorgfonds een overeenkomst wordt gesloten houdende gelijkstelling. Iedere voorziening moet hiervoor dus individueel een aanvraag tot gelijkstelling van erkenning bij het Vlaams Zorgfonds indienen.

Op 18 juli 2002 werd dit ontwerp van besluit voor advies binnen een maand bezorgd aan de Raad van State. Omdat dit advies uitbleef, heeft de Vlaamse regering op 25 oktober 2002 de Raad van State opnieuw om advies gevraagd, nu binnen drie dagen, over dit ontwerp van besluit. De Raad van State heeft op 5 november 2002 advies verleend. Hij adviseerde dat de Vlaamse regering door de decreetgever zou moeten worden gemachtigd om voorzieningen en professionele zorgverleners te kunnen gelijkstellen met een erkende voorziening of professionele zorgverlener. Volgens het advies van de Raad van State liet het decreet immers niet toe voorzieningen en professionele zorgverleners gelijk te stellen met door de Vlaamse regering erkende voorzieningen en professionele zorgverleners.

Ingevolge het advies van de Raad van State werd het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, bij artikel 42 van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003, gewijzigd in artikel 6, 51, 3de lid en werd de mogelijkheid tot gelijkstelling van voorzieningen met erkende voorzieningen ingeschreven (Stuk 1438 (2002-2003) – Nr. 20 van 18 december 2002).

Gelet op de aanpassing van het decreet werd door de Vlaamse regering op 24 december 2002 opnieuw het advies van de Raad van State, binnen één maand, gevraagd.

De Raad van State heeft op 18 februari 2003 volgend advies verleend.

- De procedure die in het ontwerp van besluit beschreven is, zou kunnen worden aanvaard.
- Het bicommunautair of tweetalig karakter van de voorzieningen mag niet in het gedrang worden gebracht, met andere woorden er moet rekening worden gehouden met de federale taalwetgeving.
- Als men verplichtingen aan de voorzieningen wil opleggen, dan moeten zij voortvloei-

en uit de overeenkomst houdende gelijkstelling.

Het ontwerp van besluit werd ingevolge het advies aangepast en op 9 mei 2003 ter definitieve goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering. Daar werd beslist het agendapunt te verdagen tot na wederinschrijving wegens het feit dat de budgettaire gevolgen van dit ontwerp van besluit niet waren opgenomen in de begroting 2003.

Bij de opmaak van de begroting 2004 werden de meerkosten van de gelijkstelling van bicommunautaire voorzieningen ingecalculeerd zodat de Vlaamse regering op 14 november 2003 het besluit houdende gelijkstelling van voorzieningen gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, met de in het kader van de zorgverzekering van rechtswege erkende voorzieningen goedkeurde.

Dit houdt in dat vanaf 1 januari 2004 de bicommunautaire voorzieningen een aanvraag tot gelijkstelling kunnen indienen. Om gelijkgesteld te worden, moeten de bicommunautaire voorzieningen aan de volgende voorwaarden voldoen :

- in staat en bereid zijn met betrekking tot de door hun verstrekte niet-medische hulp- en dienstverlening, op verzoek van de gebruiker, de Nederlandse taal te gebruiken ;
- in staat en bereid zijn alle stukken, facturen, documenten en brieven, bestemd voor de zorgkassen en het Vlaams Zorgfonds, in de Nederlandse taal te stellen.

Uiteraard moeten zij ook aan de erkenningsvoorwaarden opgelegd door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, blijven voldoen.

Begin december 2003 werd, in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het besluit van 14 november 2003 en zijn positieve gevolgen voor de uitvoering van de Vlaamse zorgverzekering in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest op een persconferentie en via de schrijvende pers onder de aandacht gebracht van de Vlaamse inwoners van Brussel. In het kader van deze campagne hebben de zorgkassen de Vlaamse Brusselaars nogmaals persoonlijk aangeschreven met de vraag om alsnog aan te sluiten bij de Vlaamse zorgverzekering. De gevolgen van de uitbreiding in Brussel zullen pas in de loop van 2004 zichtbaar worden.

Armoedebelaid – Maatschappelijk opbouwwerk – Tewerkstelling – Onderwijs

De mate waarin aan de hier vermelde resoluties is tegemoetgekomen door de bevoegde minister is ook terug te vinden in de Vlaamse actieplannen Armoedebestrijding onder de geplande en gerealiseerde acties in het kader van respectievelijk "het recht op onderwijs" en "het recht op werk", zij het niet met een verwijzing naar deze resoluties.

Voorstel van **resolutie** 603 (2000-2001) van de heer Chokri Mahassine, mevrouw Veerle Declercq, de heer Jacques Laverge, de heer André-Emiel Bogaert en de heer Jan Laurys betreffende de evenredige participatie van de kansengroepen op de arbeidsmarkt

Op 15 mei 2001 werd deze resolutie aangenomen betreffende de evenredige participatie van de kansengroepen op de arbeidsmarkt en ze kreeg opvolging binnen het beleid ten aanzien van het maatschappelijk opbouwwerk en binnen het armoedebelaid.

Het gaat bij het maatschappelijk opbouwwerk om laaggeschoolden met een zwak arbeidsverleden. Er werden drie VTE ervaringsdeskundige in de armoedebestrijding in het leven geroepen, meer bepaald bij de regionale instituten Brussel, Gent en Antwerpen. Aan deze instituten werd telkens 1/4 bijkomende plaats van educatief staflid toegekend, dit ter begeleiding, ondersteuning en omkadering van deze ervaringsdeskundigen.

De artikelen 16 en 17 van het armoededecreet regelen het werken met ervaringsdeskundigen in de armoede : laag- en ongeschoolde mannen en vrouwen die dankzij een intensieve opleiding en begeleiding aan een diploma/getuigschrift en een tewerkstelling geholpen worden. Hoewel de jobcreatie en het verhogen van tewerkstellingskansen voor kansengroepen hier niet het hoofddoel zijn (maar het dichten van de kloof tussen klant en dienstverlener), is dit toch een belangrijke meerwaarde.

Aan deze resolutie is deels tegemoetgekomen door de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen in de armoede te realiseren in drie autonome centra voor algemeen welzijnswerk (CAW), met name CAW Archipel, CAW Midden-West-Vlaanderen en CAW Zuid-Oost-Vlaanderen. In deze centra wordt in de tewerkstelling voorzien van één voltijdse equivalent ervaringsdeskundige in de armoede en sociale uitsluiting (met ingang van 1 september 2002) en van 1/4 equivalent begeleider met betrek-

king tot de uitbouw van de armoedebestrijding (met ingang van 1 juni 2002). Met de inschakeling van een ervaringsdeskundige in het algemeen welzijnswerk wordt een antwoord geboden op de missie link die er bestaat tussen hulpverlener en kansarme en krijgen hulpverleners een andere kijk op de armoede- en uitsluitingsproblematiek.

Voorstel van **resolutie** van de heren Gilbert Vanleenhove, Gilbert Van Baelen, André Van Nieuwerkerke, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Jos De Meyer betreffende de studietoelagen in het secundair onderwijs en het basisonderwijs – Stuk 425 (2000-2001)

Deze derde resolutie valt onder de bevoegdheid van Onderwijs en bepleit de kosteloosheid van het leerplichtonderwijs. De inhoud van deze resolutie komt overeen met voorstellen en discussiepunten bij het thema "Participatie aan onderwijs" op het tweede Vooruitgangcongres voor het Armoedebelaid (mei 2002). Het congres ging echter de indiening van de resolutie vooraf.

Minderhedenbeleid

Voor het beleidsdomein Minderhedenbeleid (m.i.v. inburgering) werd enkel het voorstel van **resolutie** betreffende het Vlaamse minderhedenbeleid ingediend (24 september 2003 – Stuk 1825 (2003-2004) – Nr. 1).

Op 19 september 2003 keurde de Vlaamse regering de krachtlijnen voor een vernieuwd minderhedenbeleid goed. Ze gaf de plangroep de opdracht om het beleidskader te vertalen in een operationeel programma voor het vernieuwd minderhedenbeleid. In maart 2004 wordt het geactualiseerd strategisch plan ter goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd. Bij het uitwerken van het beleidskader worden de bekommernissen van het Vlaams Parlement zoals opgenomen in het voorstel van resolutie, meegenomen.

Lokaal sociaal beleid

Resolutie van 16 oktober 2002 betreffende maatregelen om de toepasbaarheid van Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest te verbeteren – Stuk 1217 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Hoewel het ontwerpdecreet betreffende het lokaal sociaal beleid (2002-2003, Stuk 1777) niet van toepassing is in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, heeft de Vlaamse regering op 20 juni 2003 beslist dat een werkgroep "Brussel" wordt opgericht,

die de uitvoering van voornoemd ontwerpdecreet van nabij zal opvolgen. Deze beslissing past in haar intentie om voor Brussel een maximale concretisering van de basisfilosofie van het ontwerpdecreet inzake lokaal sociaal beleid na te streven, onder meer via wijzigingen van de sectorale regelgeving.

Ouderenvoorzieningen

Op 1 oktober 2003 werd een voorstel van **resolutie** ingediend m.b.t. het ouderenbeleid. De tekst is nog niet beschikbaar van Stuk 1829 (2003 – 2004).

Voorstel van **resolutie** van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ilse Van Eetvelde, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel betreffende het behoud van de prijzencontrole in de rusthuissector, de realisatie van doorzichtige rusthuisprijzen en het creëren van duidelijkheid aangaande de zakgeldregeling : te behandelen in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Thuiszorg

Op 25 juni 2003 werd een voorstel van **resolutie** ingediend m.b.t. de thuiszorg. Het is een voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ingrid van Kessel, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ilse Van Eetvelde betreffende de erkenning en ondersteuning van de mantelzorger (Stuk 1766 (2002-2003) – Nr. 1). Momenteel is deze resolutie nog te behandelen in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

Coördinatie kinderrechten

In uitvoering van artikel 6 van het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffect-rapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind, bezorgt de regering jaarlijks, vóór 30 september, aan het Vlaams Parlement en aan de kinderrechtencommissaris een schriftelijk verslag over de implementatie van het VN-verdrag inzake de Rechten van het Kind.

Twee resoluties komen aan bod in deze jaarlijkse verslaggeving (JV) :

- Stuk 506 (2000-2001) : **resolutie** betreffende de ruimtelijke ordening en de nood aan beleidsaandacht voor kinderen en jongeren : zie JV 2002, blz. 142-143 en JV 2003, blz. 134-135 ;

- Stuk 1253 (2002-2003) : **resolutie** betreffende de problematiek van de geboorteregistratie : zie JV, 2003, blz. 94 : "In het Vlaams Parlement en ook in de pers is er momenteel aandacht voor het feit dat sommige kinderen bij hun geboorte niet geregistreerd worden. Ervaringen op het terrein geven anderzijds aan dat sommigen hun kinderen wel inschrijven bij de eigen consulaten. Verder stelt men ook vast dat sommige kinderen zonder nationaliteit geboren worden, vb. Ecuadoriaanse moeders die in het buitenland bevallen. Ouders hebben dan heel wat advocatenkosten veïl om hun kind de Belgische nationaliteit te laten verwerven. Het spreekt voor zich dat het in het belang van kind is om over een zo volledig mogelijke geboorteakte te kunnen beschikken. Via o.a. Kind en Gezin en gezondheidszorgkanalen moeten moeders blijvend geïnformeerd en gestimuleerd worden om hun kind bij geboorte te registreren. In het komende werkjaar zal de werkgroep "opvangbeleid" deze problematiek nader onderzoeken. Wettelijk administratieve erkenning is immers het startpunt van de toekenning van rechten aan kinderen."

Voor het antwoord van de minister in de commissie kan worden verwezen naar Stuk 1253 – Nr. 3 van het jaar 2001-2002, te vinden via volgende link :

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/Stukken/2001-2002/g1253-2.pdf>

In de Beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 2004 lezen we hieromtrent :

"Wat betreft het voorstel van resolutie van de heer Jan Roegiers, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Koen Helsen en Jan Van Duppen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Jan Loones betreffende de problematiek van de geboorteregistratie, kan ik aangeven dat er ernstige inspanningen worden geleverd om een 100% registratie van geboortes te garanderen en dat er daarbij ook bijzondere aandacht gaat naar het bereiken van de specifieke doelgroepen waarbij deze problematiek zich scherper stelt. (In het kader van het Vlaams beleid inzake ontwikkelingssamenwerking kan gesteld worden dat mensenrechten en kinderrechten een transversaal thema zijn en dat projecten en programma's die door de Vlaamse Gemeenschap medegefinancierd worden daarop worden afgetoetst.)" (Stuk 1922 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 13 – red.)

Bijzondere Jeugdbijstand (BJB) – **Resolutie** betreffende de voorstellen en de algemene aanbeve-

lingen uit het Jaarverslag 2002 van de Vlaamse Ombudsdienst

Stuk 1871 (2001 – 2002) – Nr. 1 – Vraag 1 stelt : "Met het oog op een volwaardige invulling van de decretale opdrachten van de klachtenbehandelaars en van de Vlaamse Ombudsdienst, te aanvaarden dat zowel de klachtenbehandelaars, in het kader van het Klachtendecreet, als de Vlaamse Ombudsdienst klachten over de inhoud van beslissingen kunnen behandelen en de wettigheid van die beslissingen kunnen onderzoeken, overeenkomstig de geest en de decretale bepalingen terzake."

De JO-lijn, klachten- en informatielijn van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, verleent haar volle medewerking aan de Vlaamse Ombudsdienst, door alle vragen van deze dienst systematisch op te nemen met het oog op onderzoek, overleg en beleidsmatige bijsturing. Deze samenwerking is gesitueerd als communicatielijn op niveau van uitwisseling tussen de externe klachtenbehandeling door de Vlaamse Ombudsdienst – tweede lijn – en de interne klachtenbehandeling vanuit de afdeling – eerste lijn.

Vanuit de verzekering van vaste permanentie-uren, op maandagvoormiddag, woensdag- en vrijdagmiddag, wordt er rekening mee gehouden dat aan moeilijke bereikbare groepen – de minderjarigen in de jeugdbijstand – optimale kansen worden geboden om via de gratis lijn van de afdeling Jeugdbijstand vragen te stellen, bestaande uit informatie, advies of klachten. Wanneer het wegwijsvragen betreft, wordt hieraan feedback verbonden. Klachten worden individueel onderzocht met garanties voor mondelinge en/of schriftelijke opvolging. De JO-lijn, als laagdrempelig meldpunt, vult een belangrijke rol in met betrekking tot de optimalisering van de informatieverstrekking. Cliënten op zoek naar bijkomende informatie, een tweede mening of een praktische adviesvraag, kunnen er telefonisch of via e-mail terecht. Het vertrouwen van de cliënt in de neutraliteit van de JO-lijn geeft aan deze lijn de mogelijkheid om op een andere manier de verschillende werkingen binnen de BJB en de consequenties van de verschillende stappen te duiden.

Stuk 1871 (2001-2002) – Nr. 2 – 1° Aanbeveling 2002-36 vanuit het Jaarverslag Vlaamse Ombudsdienst 2002 stelt : "De Vlaamse overheid moet, zeker wanneer het gaat om een beslissing met belangrijke gevolgen in de sfeer van het welzijn, zorgen voor een optimale informatieverschaffing over de exacte draagwijdte van de verschillende stappen in de onderdelen van het dossier."

Deze aanbeveling wordt opgevolgd via het redigeren en het verspreiden van brochures, maar voornamelijk vanuit het toezicht op de geregeld te hernieuwen mondelinge toelichtingen inzake de werkingsprincipes en cliëntenrechten in de verschillende fasen van de hulpverlening. Regio- en teamverantwoordelijken nemen dit op als aandachtspunt in hun coaching en leidinggevende bijsturing.

Bij het verstrekken van informatie over specifieke dossiergegevens wordt er tevens nauwgezet over gewaakt dat de privacyrechten van andere personen, betrokkenen in het cliëntensysteem, niet worden geschonden.

De *tweede Aanbeveling 2002-37* vanuit het Jaarverslag Vlaamse Ombudsdienst 2002 stelt : "De Vlaamse overheid moet er zorg voor dragen dat bij de samenstelling en de werking van organen en commissies in de welzijnszorg, in elk stadium en dus ook in een zo vroeg mogelijk stadium elke (schijn van) partijdigheid wordt vermeden."

Op grond van de regelgeving, inzake benoeming van voorzitters, ondervoorzitters en leden van de comités voor bijzondere jeugdzorg en van de bemiddelingscommissie, wordt rekening gehouden met alle specifiek opgesomde onverenigbaarheden van functies, wat geldt voor de ganse duur van de mandaten. Vanuit de nieuwe regionale organisatiestructuur wordt hierop toegezien, zowel bij de hernieuwing van de mandaten, de vervanging van ontslagnemende leden als tijdens het verloop van de effectief uitgeoefende functies.

Telkens wanneer er risico's opduiken inzake belangenvermenging wordt het verkozen lid verzocht om ofwel zijn/haar ontslag in te dienen, ofwel zich in de welbepaalde case terug te trekken rekening houdende met het huishoudelijk reglement of de algemeen geldende deontologische code.

Bijzondere Jeugdbijstand – Het gesloten centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die ervan worden verdacht een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd en inzonderheid het Vlaamse uitvoeringsbeleid – **Resolutie** betreffende het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende het gesloten centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die ervan worden verdacht een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd en inzonderheid het Vlaamse uitvoeringsbeleid – Stuk 1256 (2001 – 2002) – Nrs. 1 tot 3

De resolutie betreft het samenwerkingsakkoord over het gesloten centrum De Grubbe.

(nummering volgens opsomming resolutie)

1° Preventie

Teneinde een eenduidige visie op algemene preventie en methodieken voor het preventiebeleid te ontwikkelen, werd in 2001 binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn een Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie (ISWAP) opgericht. Voortbouwende op de werkzaamheden van de ISWAP werkte een onderzoeksgroep verder aan het uitbouwen van een kwalitatief sterke algemene preventie. Dit resulteerde in een model, opgebouwd rond vijf kwaliteitsdimensies.

In 2003 werd binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn de cel Algemene Preventie opgericht. Deze cel operationaliseert de doelstellingen betreffende algemene preventie voor het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid. De algemene preventie m.b.t. de jeugd binnen de domeinen Welzijn en Gezondheid beoogt op basis van een kansen- en risicoanalyse maatschappelijke en structurele veranderingen te realiseren die de levenskwaliteit van kinderen en jongeren ten goede komen. Die analyse moet leiden tot een dispatching van inzichten en engagementen voor beleid en aanbod ten aanzien van voorzieningen voor kinderen en jongeren.

2° Integrale jeugdhulp

Sinds 2000 loopt het beleidsvoorbereidende proces van integrale jeugdhulp. Het inhoudelijke concept integrale jeugdhulp werd verfijnd, wat enerzijds zorgde voor een verdere ontplooiing van de bakens van integrale jeugdhulp. Eén van deze bakens is het ontwikkelen en operationaliseren van een visie over dwang als een modaliteit van jeugdhulp. Anderzijds kon men van start gaan met experimenten in de drie proefregio's, zijnde Antwerpen, Gent – Meetjesland en Limburg. Het pilotwerk in deze regio's loopt tot juni 2004.

Integrale jeugdhulp wil de jeugdhulp in Vlaanderen meer vraaggericht maken. Qua doelgroep richt integrale jeugdhulp zich tot alle jongeren van 0 tot 17 jaar en hun leefomgeving. Dit betekent inderdaad dat ook minderjarigen die delicten plegen én een hulpvraag hebben, behoren tot deze doelgroep en recht hebben op gepaste hulp zoals die wordt geboden door de direct betrokken sectoren van integrale jeugdhulp.

3° en 6° De gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand

In de jaren 2001 – 2003 werden de pedagogische, therapeutische en onderwijsprocessen van de gemeenschapsinstellingen uitgebreid doorgelicht en herschreven op basis van op wetenschappelijk onderzoek gefundeerde modellen en methodieken. De implementatie van deze nieuwe pedagogische en didactische aanpak is volop gaande.

Anderzijds werden er samenwerkingsprotocollen afgesloten tussen de gemeenschapsinstellingen en de private voorzieningen van de sector Bijzondere Jeugdbijstand, teneinde de doorstroming naar minder vrijheidsbeperkende hulpverlening zowel kwalitatief als kwantitatief te bevorderen.

4° De continuïteit van de projecten voor alternatieve en herstelgerichte afhandeling van delicten

De looptijd van de twintig overeenkomsten die als onderwerp herstelgerichte afhandeling, gemeenschapsdienst of leerproject hebben, is sedert 1 januari 2004 aangepast zodat ze alle dezelfde start- en einddatum hebben. Daardoor wordt de evaluatie van deze projecten, zowel per dossier als globaal, beter beheersbaar evenals de opvolging van de administratieve procedure voor de opmaak van nieuwe overeenkomsten, waardoor het probleem van prefinanciering bij laattijdige finalisering van een overeenkomst zoveel mogelijk wordt vermeden.

De overeenkomst met VZW Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdbijstand is sedert 2003 met 117.000 euro uitgebreid zodat deze organisatie, naast de ondersteuning bij de implementatie van de kinderrechten in de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, nog beter initiatieven als antwoord op jeugddelinquentie thematisch kan ondersteunen.

Mijn administratie gaat momenteel na hoe de resultaten van het interuniversitair wetenschappelijk onderzoek inzake de herstelgerichte afhandeling van jeugddelinquentie in concrete acties vertaald kunnen worden.

5° en 8° Overleg met de federale overheid betreffende de wettelijke antwoorden op delinquent gedrag van minderjarigen

Dit overleg is opnieuw opgestart na de samenstelling van de federale regeringsploeg ten gevolge van de parlementaire verkiezingen in mei 2003.

6° Evaluatie van de projecten voor versnelde uitstroom uit de gemeenschapsinstellingen

In 2002 werden de projecten "gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding" (GKRB) door de administratie grondig geëvalueerd. Op basis van deze evaluatie, waarbij zowel de gemeenschapsinstellingen, de private voorzieningen, als de verwijzende instanties betrokken werden, heb ik beslist om de projecten voort te zetten.

Op 10 oktober 2003 vond een overleg plaats tussen de afdeling Gemeenschapsinstellingen, de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand en de private voorzieningen, waar een aantal concrete afspraken werden gemaakt rond onder andere doelgroep, time out in de gemeenschapsinstellingen en intake waardoor de beschikbare GKRB-plaatsen efficiënter ingezet worden.

7° Initiatieven voor de kwantitatieve en kwalitatieve versterking van het bestaande private hulpaanbod

In 2002 werd het private hulpaanbod uitgebreid met tien residentiële plaatsen voor de opvang van verslaafde minderjarigen en met twintig plaatsen voor de opvang van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen. Dit zijn twee doelgroepen die wegens een gebrek aan voldoende gespecialiseerde private capaciteit grote kans liepen om in de gemeenschapsinstellingen terecht te komen.

Om de uitstroom uit de gemeenschapsinstellingen te bevorderen, werden 50 plaatsen "gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding" gecreëerd en werd het 1bis-aanbod met één capaciteitseenheid uitgebreid.

In de tweede helft van 2003 werden ten gevolge van de ministeriële omzendbrief d.d. 24 oktober 2002 betreffende nieuw initiatief 50 residentiële en 58 (semi-)ambulante capaciteitseenheden geoperationaliseerd. Daarnaast werden ook een aantal projecten gehonoreerd die zich enerzijds richten op een hulpaanbod op maat van de moeilijkst te begeleiden jongeren en anderzijds op verhoging van de draagkracht van de erkende voorzieningen (cf. time-outprojecten). In de provincie Antwerpen werden experimenteel twintig plaatsen "gestructureerde intensieve trajectbegeleiding" opgestart die in 40 begeleidingen op jaarbasis moeten resulteren. Dit experiment beoogt duidelijk te voorkomen dat minderjarigen in een gemeenschapsinstelling belanden: het aanbod moet een antwoord bieden op enerzijds de problematieken van carrièrjongeren die zonder finaliteit van de ene voorziening naar

de andere doorgeschoven worden en uiteindelijk in gemeenschapsinstellingen terecht komen, en anderszits de problematieken van minderjarigen die geen aansluiting met het reguliere aanbod vinden of voor wie het private hulpaanbod geen afdoende reactie heeft, en op die manier in een gemeenschapsinstelling geplaatst worden.

De verdeling van de budgetten voor het nieuw initiatief 2002 is onder andere gebeurd op basis van adviezen van de regioverantwoordelijken voor bijzondere jeugdbijstand en de verwijzende instanties, teneinde via vraaggerichte weg de middelen in die regio's en werkvormen in te zetten waar de nood het grootste is.

9° Aandringen bij de federale overheid om onverwijld de federale zorgsectoren toegankelijker te maken voor psychiatrische patiënten, verslaafde minderjarigen en vluchtelingen

Op 1 juli 2002 werd door de federale ministers mevrouw Aelvoet en de heer Vandenbroucke beslist om het residentiële psychiatrische zorgaanbod voor minderjarigen kwantitatief uit te breiden en voor Vlaanderen werden 68 bijkomende bedden/plaatsen geprogrammeerd.

In het kader van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 24 juni 2002 is beslist dat er in Vlaanderen 16 besloten bedden komen voor de opvang van jeugddelinquenten met psychiatrische stoornissen. Deze 2 x 8 forensische K-bedden werden toegewezen aan het Middelheimziekenhuis in Antwerpen en het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel.

In 2002 heeft mevrouw Mieke Vogels, voormalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, beslist de residentiële capaciteit van het private hulpaanbod van de bijzondere jeugdbijstand uit te breiden met tien plaatsen specifiek voor minderjarigen met een verslavingsproblematiek en met twintig plaatsen voor de opvang van niet-begeleide buitenlandse minderjarigen. Hierdoor werden de plaatsen in de bijzondere jeugdbijstand voor verslaafde minderjarigen op 30 gebracht en voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen op 35.

10° Evaluatie van de uitvoering van het samenwerkingsakkoord betreffende het gesloten centrum De Grubbe

Een eerste evaluatierapport werd voorgelegd aan het Vlaams Parlement in het najaar van 2002. Ondertussen wordt gewerkt aan een gezamenlijk eva-

luatierapport van de vier betrokken overheden. Dit rapport zal vermoedelijk in de loop van de maand maart 2004 afgerond kunnen worden.

Maatregelen om de toepasbaarheid van de Vlaamse beleidsbeslissingen in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest te verbeteren – Stuk 1217 (2001 – 2002) – Nrs. 1 tot 3

Voor het domein Bijzondere Jeugdbijstand vonden verschillende vergaderingen plaats die geleid hebben tot het ontwerp van samenwerkingsakkoord inzake hulpverlening aan jongeren tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel – Hoofdstad. Deze ordonnantie beoogt de gerechtelijke jeugdbescherming, waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn, te regelen voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Resolutie betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partnergerelateerd/intrafamiliaal thuisgeweld d.d. 9 juli 2003 (Stuk 1535 / 2002-2003)

Het Vlaams Parlement vroeg de Vlaamse regering opvolging te geven aan een reeks van vragen en aandachtspunten. Een overzicht.

- De ondersteuning van wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken van partnergerelateerd thuisgeweld. Dat onderzoek moet een effectief preventiebeleid van partnergerelateerd thuisgeweld ondersteunen.

In Vlaanderen is nog geen wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd naar de oorzaken van partnergerelateerd geweld. Professor R. Bruynooghe heeft in 1998 (in opdracht van de toenmalige federale minister van Tewerkstelling, Arbeid en Gelijke Kansen) wel een onderzoek uitgevoerd naar het geweld op vrouwen. Het meest recente onderzoek naar partnergeweld is echter "Het strafrechtelijk beleid in België inzake partnergeweld" uit 2002, uitgevoerd door de KU Leuven en de ULB (*Katholieke Universiteit Leuven ; Université Libre de Bruxelles – red.*). Deze twee onderzoeken hebben echter betrekking op incidentie- en prevalentiecijfers. De onderzoekers gingen niet op zoek naar de oorzaken van partnergeweld.

- Het bevorderen via de CAW's van de gecoördineerde registratie van de aanvragen tot opvang en hulpverlening naar aanleiding van partnergerelateerd thuisgeweld, zodat het hulpverlenings-

en opvangaanbod beter kan worden afgestemd op de vraag.

Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk lanceerde een registratiesysteem voor de CAW's. Sedert begin dit jaar is dit systeem redelijk uitgewerkt. Het registratiesysteem zal in 2004 door alle CAW's gehanteerd worden. In het registratiesysteem kan partnergeweld uitdrukkelijk geregistreerd worden bij de aanmelding en het onthaal. Bij de mogelijke misdrijven zijn ook opgesomd: de belaging van een (ex-)partner, partnermoord, opzettelijke slagen en verwondingen bij partners, intrafamiliaal seksueel geweld en psychische mishandeling van de partner.

- De ontwikkeling van laagdrempelige vormen van ondersteuning waardoor slachtoffers van partnergerelateerd thuisgeweld onder ambulante begeleiding, binnen de eigen sociale omgeving, zodra zich feiten van geweld voordoen, veiligheid kunnen vinden zonder hun relatie- en familiebanden te doorbreken. In Vlaanderen bestaan er op dit moment twee ambulante hulpverleningsmodaliteiten ten aanzien van intrafamiliaal geweld.

In 2002 werd het vluchthuis Tamar in Antwerpen omgevormd tot een ambulant team intrafamiliaal geweld. Nu werkt men aan een integratie van dit team in het algemene onthaal van het centrum voor algemeen welzijnswerk Metropool om de deskundigheid van de hulpverleners van het team intrafamiliaal geweld over te dragen op de onthaalmedewerkers. Het CAW staat namelijk in voor het algemene (crisis)onthaal. Op het ambulant team intrafamiliaal geweld kunnen verschillende instanties een beroep doen. Op deze manier kan de minst ingrijpende hulp geboden worden. Bij een crisisopvang zal een aangepast veiligheidsplan worden opgesteld voor het slachtoffer, zodat ze naar de thuissituatie kan terugkeren.

In het CAW Artevelde in Gent loopt een gelijkwaardig project. Het project "Integrale benadering van intrafamiliaal geweld" is gebaseerd op de samenwerking tussen diverse hulp- en dienstverleningspartners. Het CAW Artevelde tracht op rechtstreekse vraag van een cliënt of na aanmelding van een van de partners vrijwillige hulpverlening op te zetten om verdere escalatie van geweldsituaties te vermijden. De bestaande hulpverlening wordt versterkt met ambulante en mogelijk ook mobiele eerstelijns-

hulpverlening, ingebed in een onthaal- en begeleidingsteam.

- De diversificatie van het aanbod aan opvangmogelijkheden. Naast residentiële opvang in leefgroepen is er behoefte aan studio's en (semi-)zelfstandige woonvoorzieningen met ambulante begeleiding.

Op initiatief van de minister bevoegd voor Welzijn en passend binnen de doelstelling van de Vlaamse regering tot het uitbreiden van het aanbod van woonbegeleiding en zorgwonen, werd een project opgestart om in zes proefregio's de samenwerking tussen de welzijnsdiensten, de huisvestingsactoren en de openbare besturen te stimuleren. Ondertussen zijn er reeds vijf proefregio's in Vlaanderen, waar de centra voor algemeen welzijnswerk in overleg en samenwerking met de huisvestingsactoren het aanbod "begeleid wonen" trachten te verruimen. Het is de bedoeling dat de huisvestingsactoren woongelegenheden verhuren of ter beschikking stellen aan cliënten begeleid wonen en dat de CAW's instaan voor de begeleiding van de betrokken huurders.

Voor de sociale verhuurkantoren (SVK) die in deze willen samenwerken met CAW's heeft de minister bevoegd voor Huisvesting in een beperkte afwijkingsmogelijkheid voorzien. Zo kan een SVK een beperkt aandeel van het beheerde patrimonium tot maximaal tien procent specifiek reserveren voor de doelgroep van het begeleid wonen. Deze mogelijkheid is ook opgenomen in het nieuwe besluit over de erkenning en subsidiëring van sociale verhuurkantoren.

Slachtoffers van intrafamiliaal geweld kunnen deel uitmaken van de doelgroep die met dit initiatief wordt beoogd.

- Oog hebben bij de verdere uitwerking van een nieuw sociaal huurbesluit, voor een versoepeling van de toegang tot de sociale huisvesting voor slachtoffers van structureel en acuut partnergerelateerd thuisgeweld. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de uitwerking van een uniform sociaal huurbesluit in voorbereiding. Bij deze voorbereiding kan dit aandachtspunt opgenomen worden bij de bespreking.

Het toewijssysteem van de sociale verhuurkantoren is grotendeels gebaseerd op een puntenstelsel, waarbij het inkomen en de nood tot herhuisvesting centraal staan. Dakloosheid of

verblijf in een opvangtehuis krijgen een hoog aantal punten, waardoor onder meer mensen die slachtoffer zijn van intrafamiliaal geweld in principe sneller in aanmerking komen voor een SVK-woning. Noodsituaties worden zoveel mogelijk opgenomen in het puntensysteem. Uiteraard gelden ook hier de inkomens- en eigendomsvereisten. Het handelt hier echter over het volle eigendomsrecht of vruchtgebruik. Een vrouw die wegens relatieproblemen zoals intrafamiliaal geweld de echtelijke woning verlaat, heeft geen volle eigendom meer beschikbaar en zou in aanmerking kunnen komen voor een woning. Hier wordt echter enkel rekening mee gehouden als men kan aantonen dat een echtscheidingsprocedure is opgestart, bijvoorbeeld met een schrijven van de rechtbank.

- Extra aandacht voor allochtone vrouwen binnen de voorzieningen voor opvang van slachtoffers van partnergerelateerd thuisgeweld.

Dat vergt samenwerking met tolkendiensten, interculturele bemiddelaars en aandacht voor culturele en religieuze diversiteit in de opvangcentra en bij de psycho-sociale begeleiding. Om tegemoet te komen aan de noden van allochtone slachtoffers van partnergerelateerd geweld nam het Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen, in samenwerking met CAW Metropool, het initiatief voor het project "Allochtone info- en hulptelefoon". Zij hebben de Medet-foon op poten gezet. Dit is laagdrempelige telefonische hulpverlening voor en door allochtonen (in de Marokkaanse en Turkse taal), die de toegankelijkheid van de reguliere hulpverleningsinstanties wil verbeteren. Er wordt gewerkt met vrijwilligers, die binnen het project een opleiding krijgen. Dit betreft crisisopvang.

Het Centrum Algemeen Welzijnswerk De Mare in Antwerpen startte in 2002 een project om de toegankelijkheid van de slachtofferhulp voor allochtonen te verhogen. In het jaar 2004 zal het verder gesubsidieerd worden. Dit project beoogt drempels voor allochtonen betreffende hulpverlening en slachtofferhulp te detecteren. Onder andere schakelt men allochtone vrijwilligers en tolken in bij hulpverlening, zowel telefonisch als bij thuisbezoeken. Men maakt ook anderstalige brochures om het project bekend te maken. Men werkt eveneens aan een draaiboek waardoor de gebruikte methodiek kan worden overgenomen in de andere diensten voor slachtofferhulp in Vlaanderen.

- Het onderzoeken van de mogelijkheid om een ondersteuningsfonds in het leven te roepen ter verstrekking van laagdrempelige leningen aan slachtoffers van partnergerelateerd thuisgeweld die een nieuwe gezinswoning betrekken

Nu reeds bestaat de mogelijkheid voor mensen met een laag inkomen om een sociale lening af te sluiten. Indien slachtoffers van intrafamiliaal geweld voldoen aan de mogelijke vereisten rond inkomen, onroerend bezit of kinderlast, vallen zij onder de doelgroep die een dergelijke sociale lening kunnen aangaan. Zo kunnen gezinnen met twee of meer kinderen ten laste (of minstens één ernstig gehandicapt kind) een beroep doen op het Vlaams Woningfonds dat hypothecaire leningen verleent tegen lage rentevoeten, die worden bepaald in evenredigheid met het inkomen. Daarnaast is er ook de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, waar men aan gunstige voorwaarden kan lenen voor het bouwen, kopen of renoveren van een woning, voorzover men geen andere woning in eigendom of volledig vruchtgebruik heeft en voldoet aan de inkomensvoorwaarden. Ook de met de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij verbonden sociale kredietvennootschappen bieden voordelige leningen aan. Hierbij gelden geen inkomensgrenzen. Een laatste instantie waar men terecht kan voor een sociale lening is de VZW Stichting voor Sociaal Woonkrediet, die in Vlaanderen 43 sociale kredietvennootschappen groepeerd.

Het in het leven roepen van nog een extra ondersteuningsfonds specifiek voor deze doelgroep lijkt dan ook niet opportuun.

Een uitbreiding van de toepassingsvoorwaarden van de huursubsidie zou een bijkomende oplossing kunnen betekenen voor slachtoffers van intrafamiliaal geweld met een laag inkomen die een woning willen huren.

- Het uitwerken in overleg met de federale regering van een regeling die het mogelijk maakt de dader van partnergerelateerd thuisgeweld gedwongen uit huis te plaatsen en een contactverbod op te leggen, op straffe van strafrechtelijke vervolging. Die maatregel moet gepaard gaan met een aangepast begeleidingsaanbod voor zowel het slachtoffer als de dader.

In de wet van 28 februari 2003 tot toewijzing van de gezinswoning aan de echtgenoot of aan de wettelijk samenwonende die het slachtoffer is van fysieke gewelddaden vanwege zijn part-

ner en tot aanvulling van artikel 410 van het Strafwetboek wordt deels aan deze vraag tegemoetgekomen (door de federale wetgever). Er worden meer rechten gegeven aan de slachtoffers, aangezien vastgesteld werd dat het meestal het slachtoffer is dat de gezinswoning verlaat.

De wet verdubbelt het maximum van de gevangenisstraf van zes maanden tot één jaar bij opzettelijke slagen en verwondingen tussen echtgenoten of samenwonenden, zoals bepaald in de wet van 24 november 1997. Deze wettelijke bepaling maakt het mogelijk voor de onderzoeksrechter om eventueel de wet op de voorlopige hechtenis toe te toepassen. Hij kan dus een bevel tot aanhouding afleveren waardoor de dader uit de echtelijke verblijfplaats kan worden verwijderd.

In het kader van dringende en voorlopige maatregelen gaat het onder meer over de betrekking van de gemeenschappelijke woning. Dankzij de wet van 28 februari 2003 zal de vrederechter (uitgezonderd in zeer uitzonderlijke omstandigheden) het genot van de gemeenschappelijke woning toekennen aan de echtgenoot of aan de wettelijk samenwonende die het slachtoffer is van een (poging tot) partnergeweld. Het slachtoffer moet hiertoe uiteraard vragende partij zijn en er moeten ernstige aanwijzingen van geweld of van pogingen daartoe bestaan.

Het aanbieden van begeleiding bij gedwongen uithuisplaatsing is nog niet uitgewerkt.

Voorstel van **resolutie** van mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Sonja Becq, de heer Koen Helzen, mevrouw Anne-Marie Baeke en de heer Jan Roegiers betreffende de pleegzorg in Vlaanderen – Stuk 1505 (2002-2003)

In mei 2002 gaf mevrouw Mieke Vogels, toenmalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke kansen en Ontwikkelingssamenwerking, aan het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) de opdracht om de pleegzorg in Vlaanderen door te lichten. Zij wilde deze doorlichting gebruiken om haar verder beleid op het gebied van pleegzorg te onderbouwen.

Voor deze doorlichting werd een gemengde werkgroep samengesteld bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende betrokken administraties (Gezin en Maatschappelijk Welzijn – afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, Kind & Gezin, Vlaams Fonds voor Sociale Integratie

van Personen met een Handicap), vertegenwoordigers van het departement WVC en vertegenwoordigers van het werkveld.

De werkzaamheden van de werkgroep gingen begin mei 2002 van start. De werkgroep is van mei 2002 tot en met november 2003 een tiental keer bij elkaar gekomen. Het eindrapport, waarbij vertrekkend van een doelmatigheidsanalyse een aantal doelstellingen werden geformuleerd die in concrete acties op korte en middellange termijn werden vertaald, zal mij op heel korte termijn worden voorgelegd.

Dit rapport zal dan ook de basis vormen voor mijn verder beleid inzake pleegzorg en als met cijfergegevens onderbouwde aanzet dienen voor de contacten met de federale overheid.

Eind 2003 heb ik beslist om met de Federatie Pleegzorg een overeenkomst af te sluiten met als doelstelling het realiseren van een zo ruim mogelijk structureel samenwerkingsverband tussen diensten voor pleegzorg van verschillende sectoren in één regio op het niveau van de instroom, van vraag en aanbod met oog zowel voor het behartigen van de belangen van alle betrokkenen als voor de effectiviteit en efficiëntie van de pleegzorg in zijn totaliteit. Concreet zal de federatie het concept "loketfunctie pleegzorg" waar vraag en aanbod elkaar ontmoeten, binnen een regio realiseren. Daardoor moet een op maat van de hulpvraag gerichte diversiteit van pleegzorg kunnen worden aangeboden in de regio en moet de efficiëntie en de effectiviteit van de hulpverlening geoptimaliseerd worden door het sectoroverschrijdend bundelen van kennis en middelen.

Na afloop van het project moet het concept dusdanig uitgewerkt en aan de praktijk afgetoetst zijn dat het zonder bijkomende middelen in andere regio's kan worden geïmplementeerd.

CEL GELIJKE KANSSEN

Resolutie van 9 juli 2003 betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partnergerelateerd/intrafamiliaal thuisgeweld (2002-2003, Stuk 1535 – Nrs. 1 tot 3)

In deze resolutie wordt de regering gevraagd wetenschappelijk onderzoek te ondersteunen naar de oorzaken van partnergerelateerd thuisgeweld, het hulpverlenings- en opvangaanbod beter af te stemmen op de vraag, laagdrempelige vormen van ondersteuning te ontwikkelen, het aanbod aan opvangmogelijkheden te diversifiëren, de toegang tot

sociale huisvesting te versoepelen voor slachtoffers van structureel en acuut partnergerelateerd thuisgeweld, extra maatregelen te nemen voor de opvang van allochtone slachtoffers, de mogelijkheid van laagdrempelige leningen aan slachtoffers te onderzoeken en in overleg met de federale regering een regeling uit te werken die het mogelijk maakt de dader gedwongen uit huis te plaatsen en een contactverbod op te leggen.

De bedoeling is in 2004 een inventaris op te stellen van de bevoegdheden/mogelijke initiatieven op het domein van geweld op vrouwen van de Vlaamse Gemeenschap. De inventarisatie en latere coördinatie van initiatieven zullen onder Gelijke Kansen ressorteren.

Er was in dit kader eveneens de met redenen omklede motie van 14 maart 2002 tot besluit van de op 14 maart 2002 in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over geweld tegen vrouwen (*Stuk 1110 (2001-2002) – Nr. 1*). Zij vragen bijkomend een actieplan op te stellen en een samenwerkingsakkoord af te sluiten met de federale minister. Zodra er duidelijkheid is over Vlaamse bevoegdheden/mogelijke initiatieven kan ingegaan worden op deze vraag.

In de met redenen omklede motie van 9 november 2001 tot besluit van de op 8 november 2001 in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het gevoerde gelijkheidsbeleid voor mannen en vrouwen (*Stuk 922 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*) wordt de Vlaamse regering gevraagd :

- a) de doelstellingen, zoals die blijken uit de decreten betreffende evenwichtige vertegenwoordiging, na te streven ; in dit verband kan worden gemeld dat de naleving van het quotadecreet op de adviesraden nauwgezet opgevolgd wordt door "Gelijke Kansen in Vlaanderen". Jaarlijks dient over de toepassing gerapporteerd te worden aan het Vlaams Parlement. In 2001 werd tevens een wetenschappelijk onderzoek hieromtrent gevoerd. Het veld van adviesraden werd in kaart gebracht en er werden suggesties geformuleerd om de instroom en retentie van vrouwen in adviesraden te verhogen. Daarnaast subsidieert "Gelijke Kansen in Vlaanderen" een onderzoek naar de situatie van vrouwen in de beheers- en bestuursorganen waar de Vlaamse overheid deel van uitmaakt. Dit onderzoek zal in de loop van 2004 plaatsvinden ;
- b) dat elke minister zijn/haar verantwoordelijkheid opneemt binnen zijn/haar beleidsdomeinen betreffende het bewaken van gelijke kansen voor

mannen en vrouwen ; één van de constante prioritaire bekommernissen van het gelijkheidsbeleid is de gendermainstreaming te bevorderen ;

- c) op het vlak van de werking en samenstelling van de adviesorganen de mogelijkheden die de Pluspuntbank biedt, maximaal te benutten ; recentelijk werd een herwerkte Pluspuntfolder op grote schaal opnieuw verspreid, om de databank opnieuw onder de aandacht te brengen.

Eventuele verbetering van de communicatie met het parlement over de uitvoering en opvolging van resoluties

Met het oog op een betere communicatie over de opvolging van resoluties, schuif ik vier mogelijke invalshoeken naar voor.

Communicatie over de opvolging van de resoluties kan worden opgenomen :

- ter gelegenheid van het indienen van ontwerpen van decreet die de materie opgenomen in een resolutie beogen te reglementeren ;
- ter gelegenheid van de bespreking van de beleidsbrieven en toelichtingen bij de begroting ;
- doordat de volksvertegenwoordigers ter gelegenheid van het stellen van vragen zelf verwijzen naar de aangenomen resoluties ;
- door het instellen van een systematische periodieke rapportage (bv. per kwartaal of halfjaar) over de resoluties die zijn ingediend.
- Zie ook **bijlage 1**.

(Bovenvermelde bijlage, een brief van Kind en Gezin met reacties op de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst, ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Patricia Ceysens

Economie

1. Sinds 2001 werden door het Vlaams Parlement geen resoluties goedgekeurd die betrekking hebben op het beleidsdomein Economie.
2. Het Reglement van het Vlaams Parlement bepaalt dat wordt verwacht dat elke minister in de beleidsbrief rapporteert over de opvolging van de goedgekeurde resoluties. Omtrent de eventuele

ele goedgekeurde resoluties met betrekking tot het beleidsdomein Economie zal, net zoals gebeurd met de moties, bijgevolg gerapporteerd worden in de Beleidsbrief Economie.

Buitenlands Beleid en Buitenlandse Handel

De volgende resoluties die de afgelopen jaren door het Vlaams Parlement werden aangenomen waren relevant voor de beleidsdomeinen Buitenlands Beleid en Buitenlandse Handel.

Resolutie betreffende de goedkeuring van het EU-associatieverdrag met Israël, aangenomen in plenaire vergadering op 23 februari 2000 (Stuk 190)

Op 7 december 2001 besliste de Vlaamse regering om de samenwerking met Israël en de Palestijnse autoriteit op te schorten zolang aanhoudend gebruik van militair en terroristisch geweld in de regio voortduurt en er geen feitelijke onderhandelingen plaatsvinden of onderhandelingsresultaten worden geïmplementeerd.

Daarnaast verwijs ik naar het antwoord van voormalig Vlaams minister Jaak Gabriels op de vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux over het rapport van de Wereldbank inzake Palestina, behandeld in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden op 18 maart 2003 (*Handelingen Commissievergadering nr. 171 van 18 maart 2003, blz. 10 e.v. – red.*).

Resolutie betreffende de mensenrechten in Mexico en de toepassing van de democratische clausule in de bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en Mexico, aangenomen in plenaire vergadering op 23 februari 2000 (stuk 210)

Ik verwijs naar het antwoord op de vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux over de opvolging van de mensenrechtensituatie in Mexico, behandeld in de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden op 7 oktober 2003 (*Handelingen Commissievergadering nr. 16 van 7 oktober 2003, blz. 19 e.v. – red.*).

Resolutie betreffende de ratificatie van het Verdrag van Den Haag inzake de internationale samenwerking en de bescherming van kinderen op het gebied van interlandelijke adoptie, ondertekend in Den Haag op 29 mei 1993, aangenomen in plenaire vergadering op 5 juli 2000 (stuk 264)

Op 8 mei 2002 bekrachtigde de Vlaamse regering het instemmingsdecreet met dit verdrag (Belgisch

Staatsblad, 18 juni 2002). De internationale ratificatie vond nog niet plaats, aangezien die gebeurt door de Koning, voor België als geheel, nadat alle bevoegde wetgevende organen hun instemming hebben betuigd.

Vooralsnog is dit enkel gebeurd in de Vlaamse Gemeenschap en in de Franse Gemeenschap. De Vlaamse leden van de Werkgroep Gemengde Verdragen hebben reeds een aantal keren op de ratificatie van dit verdrag aangedrongen.

Resolutie betreffende het respect voor mensenrechten van inheemse volkeren bij internationale samenwerkingsverdragen, aangenomen in plenaire vergadering op 4 juli 2001 (Stuk 541)

In het kader van het werkprogramma bij het samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Chili voor de periode 2002-2004 werden initiatieven ten voordele van inheemse bevolkingsgroepen in Chili uitdrukkelijk als acties opgenomen.

De beide projecten die in 2003 met betrekking tot de samenwerking in Chili werden goedgekeurd, hebben telkens de Mapuches als voornaamste doelgroep (verbetering van landbouwtechnieken en vorming van lokale besturen).

Waar dit toepasselijk is, wordt de situatie van de inheemse volkeren besproken in de memorie van toelichting bij internationale akkoorden en met name bij BLEU-investeringsakkoorden (*Belgisch-Luxemburgse Economische Unie – red.*). De implementatie van deze resolutie past daarnaast eveneens in het beleidsdomein Ontwikkelingssamenwerking.

Resolutie betreffende de samenwerking met Kosovo, aangenomen in plenaire vergadering op 4 juli 2001 (Stuk 779)

In mei 2002 bracht Vlaams minister Paul Van Grembergen, op dat ogenblik bevoegd voor het buitenlands beleid, een officieel bezoek aan Kosovo. Eind 2002 werd een aanzienlijke subsidie van 848.151,75 euro toegekend aan de Balkanactie van de Gemeenten VZW, met het oog op de wederopbouw van verwoeste huizen en het opzetten van een landbouwmateriaalbank. Dit project loopt nog steeds.

Wat de toekomst betreft, wordt Kosovo opgenomen in het kader van een globale studie naar het toekomstige Vlaamse beleid ten aanzien van de nieuwe "buitengordel" van de Europese Unie.

Resolutie betreffende de veroordeling tot de doodstraf van Amina Lawal in Nigeria, aangenomen in plenaire vergadering op 26 februari 2003 (Stuk 1441)

Er zijn geen stappen ondernomen door de Vlaamse regering ten aanzien van de Nigeriaanse regering. Op 25 september 2003 heeft het islamitische Hof van Beroep in Katsina (Nigeria) Amina Lawal vrijgesproken, zodat zij alsnog aan de doodstraf door steniging ontsnapt.

Resolutie betreffende de problematiek van de geboorteregistratie in plenaire vergadering, aangenomen op 30 april 2003 (Stuk 1253)

Er hebben geen onderhandelingen plaatsgevonden over algemene samenwerkingsakkoorden waar deze problematiek op de agenda kon worden geplaatst.

Voor het overige heeft de implementatie van deze resolutie betrekking op het beleidsdomein Ontwikkelingssamenwerking.

Marino Keulen

JEUGD EN SPORT

Voor "Sport" binnen de bevoegdheid van de afdeling Jeugd en Sport werden de volgende initiatieven genomen ter uitvoering en opvolging van de goedgekeurde resoluties (volledigheidshalve worden ook de initiatieven naar aanleiding van aangenomen moties vermeld).

Project : De flexibele opdracht van de leerkracht Lichamelijke Opvoeding (LO)

In de **resolutie** betreffende de krachtlijnen voor een Strategisch Plan voor de Sport, aangenomen op 10 mei 1997, stelde het Vlaams Parlement dat de rol van de leerkrachten Lichamelijke Opvoeding zou moeten worden herdacht in het licht van een globaal concept m.b.t. het toeleiden van schoolgaande jongeren naar het lokale sportaanbod. "Zo zou overwogen kunnen worden om hen (de leerkrachten Lichamelijke Opvoeding) een meer flexibele opdracht te geven zodat zij zowel les kunnen geven in een school (zowel binnen als buiten het lestijdenpakket) als tewerk gesteld worden binnen een sportfederatie, sportdienst of sportclub. Dit zou een wederzijdse bevruchting kunnen geven voor beide opdrachten."

Op 23 februari 2000 werd door het Vlaams Parlement een met reden omklede **motie** (Stuk Nr. 203,

1999-2000) aangenomen waarin aan de minister bevoegd voor Onderwijs gevraagd wordt, in overleg met de minister bevoegd voor Sport, de flexibele invulling van de opdracht voor de leerkrachten Lichamelijke Opvoeding maken.

Op 1 september 2001 ging het project "Flexibele opdracht van de leerkracht LO" van start op basis van een samenwerking tussen de ministers van Sport en Onderwijs. Naar aanleiding van een tussentijdse evaluatie van het eerste schooljaar, waarbij heel wat positieve signalen werden herkend ten aanzien van het project, beslisten de twee bevoegde ministers het project te verlengen voor de duur van het schooljaar 2002-2003. Als te bereiken strategische doelstelling wordt binnen het project vooropgesteld : "Zoveel mogelijk jongeren op een verantwoorde manier laten bewegen en beter leren bewegen via het inschakelen van de leerkracht LO in de naschoolse sportbeoefening in school, gemeente en club en finaal de jongeren stimuleren om lid te worden van een sportclub."

Het proefproject "Flexibele opdracht van de leerkracht LO" houdt een verruimde visie op de huidige taak van de leerkracht LO in en maakt zo de brug tussen beide activiteitsvelden. De leerkracht LO wordt via het systeem van verlof wegens opdracht in het belang van het onderwijs deeltijds ingeschakeld in het naschoolse lokale sportgebeuren.

Een beperkte en controleerbare groep van zeventien leerkrachten zijn ingestapt in het proefproject. Zij werden in de loop van april 2001 geselecteerd (uit 42 ingediende dossiers) door de daartoe aangestelde Begeleidingscommissie.

De betrokken leerkrachten blijven in dienst van en onder het beheer van het departement Onderwijs, volgens de geldende regels van het onderwijzend personeel. Het departement Onderwijs blijft aan de betrokken leerkrachten de wedde verder doorbetalen. Het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur engageert zich – voor de prestaties in het kader van het proefproject – tot de terugbetaling van de loonkosten aan het departement Onderwijs.

In nagenoeg alle deelprojecten van de schooljaren 2001-2002 en 2002-2003 kwam het samenwerkingsverband school – gemeente – sportclub of -federatie duidelijk uit de verf. In een drietal deelprojecten lag het accent veeleer op de club of federatiewerking of op de kernwerking van de Stichting Vlaamse Schoolsport. De leerkracht LO vervulde als spilfiguur binnen elk deelproject in het project,

meestal zowel een lesgevende als een coördinerende rol.

De afdeling Jeugd en Sport (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement WVC, administratie Cultuur) fungeerde tijdens de schooljaren 2001-2002 en 2002-2003 als drager van het project en als aanspreekpunt voor de leerkrachten die deel uitmaken van het project.

Voor het schooljaar 2001-2002 werd in een bedrag voorzien van 20 miljoen frank, voor het schooljaar 2002-2003 in een bedrag van 404.000 euro.

Het project onderging een heroriëntatie voor het schooljaar 2003-2004. Er werd beslist het project structureel te verankeren binnen de schoolsportwerking. Tien leerkrachten LO worden halftijds ingeschakeld (op basis van het systeem van verlof wegens opdracht) voor de uitbouw van de kernwerking van de Stichting Vlaamse Schoolsport. Hiervoor werd in een bedrag van 400.000 euro voorzien op PR 45.1, BA 12.23 (begroting 2003). De inhoudelijke en praktische opvolging van het project wordt behartigd door het Vlaams Bureau Schoolsport (Stichting Vlaamse Schoolsport – Bloso).

Subsidie aan VZW De Rand

Het parlement heeft op 15 maart 2000 een met redenen omklede **motie** aangenomen over de Beleidsnota De Vlaamse Rand (Stuk 147, 1999-2000). In deze beleidsnota wordt onder meer gesteld dat de sportparticipatie moet worden verhoogd en de promotie en sensibilisering beter moeten worden gericht.

In de loop van 2000 werd een bevraging uitgevoerd waaruit bleek dat sportverenigingen in de Brusselse Rand heel wat moeilijkheden ondervinden bij hun werking. Daarom werd aan VZW De Rand gevraagd om een aantal maatregelen en initiatieven uit te werken om het sportleven in de zes Randgemeenten te stimuleren.

De Vlaamse Gemeenschap kende in 2001, 2002 en 2003 een subsidie toe aan VZW De Rand als tegemoetkoming in de loon- en werkingskosten van de VZW. Deze subsidie bedroeg 123.947 euro voor het werkjaar 2001 en telkens 120.000 euro voor de werkjaren 2002 en 2003.

Voor het werkjaar 2004 is in een gelijkaardig bedrag voorzien.

Via deze subsidie krijgt VZW De Rand de kans om het sportgebeuren in de Vlaamse Rand te ondersteunen, onder meer via professionele ondersteuning van informatie-uitwisseling, overleg en samenwerking tussen de lokale werkingen en via rechtstreekse input naar de sportverenigingen. De concrete invulling van deze opdracht wordt telkens vastgelegd in een afsprakennota tussen VZW De Rand en de Vlaamse Gemeenschap. De voorwaarden en modaliteiten voor het verlenen van financiële steun aan het lokale sportoverleg en de lokale sportverenigingen worden uitgewerkt in een ondersteuningsreglement.

Omtrent de opvolging van de door het Vlaams Parlement aangenomen moties en resoluties kan mijns inziens als volgt gecommuniceerd worden met het parlement. De Vlaamse regering kan jaarlijks rapporteren omtrent de wijze waarop aan de moties/resoluties gevolg wordt gegeven. Deze rapportage wordt bij voorkeur gecoördineerd door de minister-president van de Vlaamse regering.

BLOSO

Er werden geen resoluties goedgekeurd die het Bloso betreffen. Dit werd ook bevestigd door de diensten van het Vlaams Parlement.

MEDISCH VERANTWOORD SPORTEN

Welke initiatieven hebben de respectieve ministers genomen ter uitvoering en opvolging van goedgekeurde resoluties 2001 ?

Het Vlaams Parlement nam op 5 mei 1999 een resolutie aan met betrekking tot de dopingproblematiek. Deze resolutie vloeide voort uit een hoorzitting over de dopingproblematiek in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin op 4 december 1998. Het Vlaams Parlement vroeg aan de Vlaamse regering :

- 1) zo spoedig mogelijk een ontwerp van decreet tot ratificatie van het antidopingverdrag van de Raad van Europa van 16 november 1989 in te dienen ;
- 2) grotere inspanningen te doen op het vlak van de controles en meer doelmatige opvolging ;
- 3) mogelijk een antidopingcommissie op te richten ;
- 4) mogelijk politionele bevoegdheid toe te kennen aan de controleartsen medisch verantwoord sporten ;

- 5) permanente samenwerking uit te bouwen met het parket ;
- 6) controles efficiënter toe te spitsen op de doelgroepen waar het gevaar voor dopinggebruik het grootst is ;
- 7) niet af te wijken van een nuloptiebeleid inzake dopinggebruik.

Met betrekking tot punt 1 van de resolutie

Op 4 en 5 juli 2000 vond in de zitting van het Vlaams Parlement de bespreking en aanneming plaats van een ontwerp van decreet hieromtrent. Het decreet van 17 juli 2000 houdende instemming met de overeenkomst ter bestrijding van doping verscheen in het Belgisch Staatsblad op 11 augustus 2000. De ratificatie-instrumenten van de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap werden door de Permanente Vertegenwoordiger van het Koninkrijk België bij de Raad van Europa neergelegd op 30 november 2001 in Straatsburg, waardoor de overeenkomst in werking trad voor België op 1 januari 2002.

Met betrekking tot punt 2 van de resolutie

Naast de uitbouw van talrijke preventie-initiatieven gebeuren er jaarlijks meer dan 2.000 staalafnames. Wekelijks worden een vijftal wedstrijden gecontroleerd waarbij telkens een tiental deelnemers een urinemonster aflevert.

In 2003 werd op het terrein bijkomend de dopingbus ingezet en dit met een frequentie van tweemaal per week.

Deze bus, een mobiel en gestandaardiseerd onderzoekslokaal ten behoeve van de dopingcontrole, heeft tot doel de zichtbaarheid van het controlebeleid van de Vlaamse Gemeenschap te verhogen als ook procedurefouten te vermijden.

Met betrekking tot de punten 3 tot 7 van de resolutie

Met betrekking tot het toekennen van politionele bevoegdheid aan de controleartsen MVS wordt verwezen naar het afgesloten samenwerkingsprotocol met Justitie. Deze overeenkomst zorgt ervoor dat vanaf heden er een maximale bijstand aan de controleartsen bij hun opdracht gegarandeerd wordt. Vanuit de Vlaamse administratie wordt immers bij "risicowedstrijden" tijdig informatie meegedeeld aan een centraal politioneel aanspreek-

punt. Dit aanspreekpunt fungeert dan als doorgeefluik naar het lokale politieniveau waardoor uiteindelijk de acties van de controlerende instanties beter op mekaar afgestemd worden.

Het bovenvermeld samenwerkingsprotocol inzake dopingbestrijding in Vlaanderen werd afgesloten met de federale collega van Justitie op 21 november 2000. Deze overeenkomst betreft de optimalisering van de samenwerking tussen Sport en Justitie op vlak van dopingbestrijding in Vlaanderen en geeft uitvoering aan de afspraken gemaakt tijdens de hoorzitting over de dopingproblematiek in het Vlaams Parlement op 4 december 1998.

Met dit protocol verbinden de vertegenwoordigers van de drie Vlaamse parketten-generaal en de Vlaamse administratie zich ertoe samen te werken door hun beleid inzake preventie van dopingpraktijken enerzijds en de bestrijding ervan anderzijds, op elkaar af te stemmen en te coördineren op basis van volgende doelstellingen :

- 1) het streven naar een werkelijk medisch verantwoorde sportbeoefening ;
- 2) het verkrijgen van een globaal inzicht in de mechanismen die leiden tot de totstandkoming, de organisatie en de proliferatie van dopingpraktijken ;
- 3) de preventie van dopingpraktijken ;
- 4) de handhaving van de toepasselijke decretale normen en sanctionering van de inbreuken terzake ;
- 5) een resultaatgerichte informatieverwerving, -verwerking, -uitwisseling en -beheer inzake dopingdelicten.

Een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van beide partijen, ondersteunt deze samenwerking. De samenwerking met de gerechtelijke instanties betekent een grote stap vooruit op het vlak van het onderzoek naar een model van verbeterde samenwerking met de justitiële en politionele diensten. Concreet werden er afspraken gemaakt om de controleartsen medisch verantwoord sporten van de Vlaamse Gemeenschap bijkomende vorming te geven hoe de politionele diensten de parallelcircuits van hormonen en drugs detecteren. Ook werden er contactpersonen als centraal aanspreekpunt aangewezen bij de bevoegde politionele dienst, het parket en de administratie Gezondheidszorg en is er geregeld overleg tussen deze instanties.

Verder is er een geregelde wederzijdse uitwisseling van informatie en werd er met het oog op een bijkomende sensibilisering binnen Justitie een omzendbrief met betrekking tot het vervolgingsbeleid verspreid. Bovendien werd, om de controleartsen van de Vlaamse Gemeenschap maximaal en tijdig bij te staan bij hun wettelijke opdracht, een centraal politieel meldingspunt opgericht. Indien nodig bijvoorbeeld bij verzet of onwil tijdens de controles of wanneer de fysieke bescherming gewenst wordt, kan de erkende controlearts medisch verantwoord sporten bijstand vragen aan de lokale politiediensten. Ook worden bij bepaalde dopingcontroles gezamenlijke acties gepland.

Uiteindelijk doel is de integriteit en fair play in de sport te vrijwaren en een verantwoorde en gezonde sportbeoefening te promoten.

Hoe zien de respectieve ministers een eventuele verbetering van de communicatie daarover met het parlement ?

De resultaten van de evaluatie van het huidige decreet MVS komen uitvoerig aan bod in het ontwerp van memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Deze ontwerpen werden door de Vlaamse regering op vrijdag 19 september 2003 goedgekeurd en voor bespreking en definitieve goedkeuring ingediend bij het Vlaams Parlement. Het ontwerp van decreet beoogt de regelgeving te verfijnen en te actualiseren op basis van nieuwe visies en initiatieven.

Op vlak van dopingbestrijding zijn de genomen maatregelen talrijk :

- het begrip "dopingpraktijk" wordt verruimd in die zin dat er voortaan ook de praktijken van genetische doping onder begrepen kunnen worden ;
- het creëren van de mogelijkheid om een expertencommissie medisch verantwoord sporten op te richten ;
- een uitbreiding van de bevoegdheden van de erkende controleartsen MVS in verband met dopingcontroles ;
- het invoeren van de mogelijkheid om dopingcontroles ook buiten het competitiegebeuren te laten plaatsvinden, de zogenaamde out of competition controles;
- een wijziging van de procedures voor de disciplinaire organen inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, onder andere de bescherming van de belangen van de minderjarige sportbeoefenaar en de invoering van het spreekrecht voor de administratie ;
- een verruiming van de mogelijkheden om sancties op te leggen aan sportverenigingen en sportbeoefenaars ;
- de sportvereniging wordt decretaal verplicht om een mogelijke sanctie mee te delen aan de internationale federatie waarvan zij deel uitmaakt en er wordt een controlemogelijkheid ingebouwd op de tenuitvoerlegging van de sancties ;
- de mogelijkheid om bloedstalen en stalen van andere lichaamsvloeistoffen van sportbeoefenaars af te nemen ;
- kinesisten en verpleegkundigen kunnen assistentie verlenen bij dopingcontroles waar nu enkel controleartsen aanwezig mogen zijn.

Een opvolging van de resolutie van 5 mei 1999 heeft plaatsgevonden in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement op 2 oktober 2003. Een verdere behandeling van het ontwerp van decreet medisch verantwoorde sportbeoefening zal plaatsvinden op een hoorzitting van het Vlaams Parlement, gepland voor 6 januari 2004.

MEDIA

Wat het beleidsdomein Media betreft, werden sinds 2001 twee resoluties aangenomen.

Resolutie betreffende de deontologie van de media, aangenomen op 27 maart 2001

Met deze resolutie vroeg het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering de oprichting van de "Raad voor Journalistiek", waarin de verschillende media-actoren zitting hebben, waar nodig te ondersteunen, de openbare en private media te stimuleren om constructief mee te werken aan de oprichting van deze Raad en erover te waken dat deze Raad het publiek debat voedt en stimuleert. Daarnaast wordt ook gevraagd de journalistieke opleiding beter te organiseren en te ondersteunen.

Op maandag 2 december 2002 werd de Raad voor Journalistiek operationeel. De Raad wil het vertrouwen in de media weer opkrikken door aan zelfregulering te doen. Bij deze Raad kan men terecht met vragen en klachten over de journalistie-

ke beroepsethiek. Naast de sector participeert ook de Vlaamse Vereniging voor Beroepsjournalisten in deze Raad. De Vlaamse overheid kende de VVJ hiervoor sinds het jaar 2001 extra steun toe. Voor het werkingsjaar 2001 werd een extra bedrag van 2 miljoen Belgische frank toegekend aan de VVJ ter financiering van de Raad voor Journalistiek. Dit bedrag werd uitbetaald in schijven, rekening houdende met de evolutie van de activiteiten. Voor de werkingsjaren 2002 en 2003 werd telkens een bedrag van 80.000 euro voorbehouden voor de Raad voor Journalistiek.

Met de VVJ heeft de Vlaamse overheid dus een actor in het veld die actief mee participeert binnen de Raad voor Journalistiek en hiertoe de steun krijgt van de Vlaamse Gemeenschap.

Resolutie betreffende maatregelen voor het levensvatbaar houden van Ring TV, aangenomen op 28 maart 2001

Met deze resolutie uitte het Vlaams Parlement zijn bezorgdheid omtrent de leefbaarheid van de regionale televisieomroep Ring TV en vroeg aan de regering om in het kader van het beleid ten overstaan van de Vlaamse Rand maatregelen te nemen om het voortbestaan van Ring TV te garanderen zonder dat daarbij geraakt wordt aan de onafhankelijkheid van de omroep.

Mijn voorganger Dirk Van Mechelen liet de economische leefbaarheid van de regionale televisieomroepen onderzoeken door Podium Perception Management. Deze overeenkomst werd gesloten op 20 december 2000. De resultaten werden in april 2001 bekendgemaakt. Naar aanleiding van deze studie werden ook gesprekken gevoerd met de regionale omroepen, inzonderheid met het noodlijdende Ring TV.

Ook de Vlaamse Mediaraad gaf hieromtrent advies.

Eind maart 2002 werd een protocol ondertekend tussen de Vlaamse regering en de regionale omroepen waarbij financiële steun aan de omroepen wordt toegekend in de vorm van overheidscommunicatie. Jaarlijks zal voor minstens 1,86 miljoen euro advertentieruimte worden gekocht bij de regionale omroepen en deze steun wordt verzekerd voor ten minste drie jaar

Toenmalig Vlaams minister bevoegd voor Cultuur Anciaux voegde hier in mei 2002 nog extra steun aan toe voor Ring TV en ROB (*Regionale Omroep Brabant* – red.). In het kader van het beleid ter versteviging van het Vlaams karakter van de Rand

rond Brussel kreeg Ring TV 0,74 miljoen euro. Als tegenprestatie verzorgt Ring TV maandelijks een programma over het Vlaams beleid ten aanzien van de Rand. Ook via teletekst wordt informatie verspreid.

Zoals in het verleden reeds het geval was, zal ik de beslissingen meedelen aan het Vlaams Parlement.

WONEN

Inzake het duurzaam wonen werd reeds beslist tot het invoeren van een Energieprestatienorm waaraan in de toekomst de te bouwen en te verbouwen woningen waarvoor een bouwvergunning moet worden aangevraagd, moeten voldoen.

Daarnaast werd voor nieuw te bouwen sociale woningen beslist dat deze vanaf midden 2001 dienen te voldoen aan de K45-isolatiernorm en dat, bij aanpassing van bestaande sociale woningen, de te verbeteren of nieuwe wanden, vloeren en daken dienen te voldoen aan isolatie-eisen.

Het nieuw technisch typebestek van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), de B2001, van kracht sedert 1 augustus 2001, biedt ruimte voor toepassing van meer duurzame materialen en technieken.

In 2001-2002 keurde de Vlaamse regering een subsidie toe voor de uitvoering van drie demonstratieprojecten "Ecologische en duurzame sociale woningbouw" in Lillo (Houthalen), Zoerle-Parwijs en Wezembeek-Oppem. De ontwerpfase kenmerkte zich door enerzijds een diepgaande afweging van het aspect duurzaamheid bij elke beslissing en anderzijds overleg en coördinatie met uiteenlopende instanties als gemeente, provincie, onderzoeksinstellingen, toeleveringsbedrijven,... Deze ontwerpervaringen zullen worden verwerkt in de ontwerpgerichtingen C2001. Het project in Lillo werd opgeleverd in november 2003, de andere twee projecten gaan van start in de loop van 2004.

Resolutie betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden, Stuk 748 – Nr. 3, 10 juli 2001

- 1) Het aanbod van sociale kavels wordt indirect gestimuleerd via de subsidies voor infrastructuurwerken. De infrastructuurwerken hebben betrekking op de wegenuitrusting, het rioolnet, de openbare verlichting, het watervoorzieningsnet en de omgevingswerken. Het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 2000 heeft de subsidie voor de infrastructuurwerken ten behoeve van sociale kavels vastgesteld op 60%, met de mogelijkheid tot sociale mix.

- 2) Het stimuleren van de renovatie van bestaande woningen gebeurt via diverse maatregelen. Enerzijds zijn er een aantal ondersteunende maatregelen voor particulieren, zoals de verbeterings- en aanpassingspremie, de goedkope leningen bij de VHM en het Vlaams Woningfonds. Anderzijds worden eigenaars gestimuleerd en aangezet tot het uitvoeren van de noodzakelijke werken aan de woning via de implementatie van het instrumentarium van de kwaliteitsbewaking uit de Vlaamse Wooncode.
- 3) De afdeling Ruimtelijke Planning van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) heeft – in samenwerking met de afdeling Woonbeleid – de bestaande grondreserves van de socialehuisvestingsmaatschappijen doorgelicht op hun verhouding met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de Vlaamse Wooncode. Er is onderzoek opgestart naar de eigendomsstructuur van de gronden die overeenkomstig de geldende bestemmingsplannen bebouwbaar zijn, maar niet op de markt komen.
- 4) Er wordt gestreefd naar een aanbod aan sociale woningen in elke gemeente. Het te creëren aanbod aan sociale koop, huur en kavels dient evenwel te worden afgestemd op de lokale of regionale behoefte aan die verschillende types. Het lokaal woonbeleid en de uitbouw van een sociaal woningaanbod dienen te worden gebaseerd op een realistische en wetenschappelijk onderbouwde inschatting van de woonbehoeften. Gemeenten die helemaal niet of slechts over een beperkt aanbod beschikken, worden gestimuleerd om, in overleg en samenwerking met de lokale socialehuisvestingsmaatschappij, hun verantwoordelijkheid terzake op te nemen. Evenwel dient hierbij de gemeentelijke autonomie gerespecteerd te worden.
- 5) Het grond- en pandenbeleid in het kader van de Vlaamse Wooncode werd via het besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van de besluiten van de Vlaamse regering van 19 december 1996 met betrekking tot de subsidies van het Vlaams Gewest voor sociale huisvestingsprojecten hervormd, waardoor de initiatiefnemers van sociale woningen (huur, koop) een substantiële subsidie kunnen krijgen voor de verwerving van gronden en panden.
- 6) Met betrekking tot de sociale kavels is onder meer als voorwaarde gesteld dat de koper binnen een termijn van vijf jaar op een kavel moet bouwen. Voor private kavels gelden nu in heel wat gemeenten lokale belastingen.

- 7) Particuliere groepsbouw en groepsbewoning kan voor bepaalde groepen een aantrekkelijke en betaalbare huisvestingsmogelijkheid bieden. In West-Vlaanderen en in Limburg worden proefprojecten opgestart waarbij de socialehuisvestingsmaatschappijen en de private initiatiefnemers van groepswoningbouw tot gezamenlijke projecten overgaan.

Resolutie betreffende de uitvoering van de Vlaamse Wooncode, Stuk 1215 – Nr. 3, 9 juli 2002

De resolutie beveelt aan dat bij de besluitvorming de objectieve territoriale selectiviteit, bepaald in artikel 23 van de Vlaamse Wooncode, consequent wordt toegepast en dat de bestaande besluiten die hier niet aan voldoen, zo spoedig mogelijk worden aangepast.

De uitwerking van de territoriale selectiviteit, zoals bepaald in de Vlaamse Wooncode, is ontegensprekelijk een nuttig instrument voor het voeren van een efficiënt Vlaams woonbeleid, maar toch mag het niet als een doel op zich bekeken worden. Een territoriale selectiviteit is niet voor elk systeem strikt noodzakelijk. Bij elke uitvoering van de Vlaamse Wooncode moet worden overwogen of het hanteren van de territoriale selectiecriteria een meerwaarde betekent voor het Vlaamse woonbeleid.

Tevens beveelt de resolutie aan dat er normen zouden worden uitgewerkt voor het beheer door de VHM van de financiële middelen van de SHM's en dat in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) er politiek knopen worden doorgehakt zodat de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse regering en de VHM enerzijds en de beheersovereenkomsten tussen de VHM en de SHM's anderzijds tot stand kunnen komen, en dat in afwachting van BBB er al een beheersovereenkomst wordt afgesloten met de VHM en beheersovereenkomsten tussen de VHM en de SHM's om de SHM's te dynamiseren en te responsabiliseren.

In 2004 komt er één agentschap dat verantwoordelijk is voor de handhaving en het toezicht op het volledige beleidsdomein RWO (*Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed* – red.). Concreet betekent dit dat het toezicht op de SHM's niet langer tot de opdracht van de VHM zal behoren. Voor het in banen leiden van de bancaire verrichtingen is beslist om een aparte entiteit op te richten, de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet. De Vlaamse regering heeft hieraan haar principiële goedkeuring gegeven op 18 juli 2003. De taken en opdrachten van al deze entitei-

ten zullen worden ingevuld door middel van beheersovereenkomsten die het sluitstuk zullen vormen van de reorganisatie. In afwachting daarvan heeft de Vlaamse regering ondertussen geen beleidsovereenkomst meer afgesloten met de VHM.

De resolutie beveelt verder aan dat ook voor de gesubsidieerde sociale huurwoningen verhuurd door andere verhuurders dan de socialehuisvestingsmaatschappijen, een huurreglementering wordt uitgewerkt.

Het nieuwe uniform sociaal huurbesluit voor de verhuring van sociale huurwoningen door alle verhuurders zal het huidig sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000, dat alleen toepasselijk is op de sociale huisvestingsmaatschappijen, vervangen. Bijzondere aandacht wordt besteed aan het versterken van de rol van steden en gemeenten in de sociale huisvesting. Uiteraard zal dit gebeuren in overleg met de lokale besturen. Dit nieuwe huurbesluit zal een vrij ingrijpende impact hebben op de sociale woningsector.

In dezelfde resolutie wordt aanbevolen dat in overeenstemming met artikel 53 van de Vlaamse Wooncode het gebruik wordt geregeld van de reserve van het Vlaams Woningfonds die voortvloeit uit de besteding van de leningen en kredieten die het Vlaams Gewest waarborgt en subsidieert.

Momenteel is nog geen overeenkomst bereikt met het Vlaams Woningfonds die het gebruik regelt van de reserve van het Vlaams Woningfonds.

De resolutie beveelt aan dat er werk zou worden gemaakt van de verdere ontwikkeling van een samenhangend geheel van subsidies, gekoppeld aan de verschillende bouw- en woonfasen van een sociaal woonproject, zoals dat is vastgesteld in artikel 60 tot en met 73 van de Vlaamse Wooncode.

In afwachting van de oprichting van het agentschap Ruimte, Wonen en Onroerend Erfgoed is, in overleg, een voorlopig gemeenschappelijk programma opgesteld. De volledige integratie en samenhang van subsidiesystemen zijn een opdracht van het toekomstige agentschap RWO.

De resolutie beveelt aan om te onderzoeken in welke mate de verzekering tegen inkomensverlies automatisch kan worden toegekend aan alle bouwers en kopers van woningen die aan de voorwaarden, gesteld in de Vlaamse Wooncode, voldoen.

De stuurgroep, die de verzekering gewaarborgd wonen vorm heeft gegeven, heeft die piste wel de-

gelijk bestudeerd maar om budgettaire redenen niet in aanmerking genomen.

Resolutie betreffende de ondersteuning van initiatieven van collectieve aankoop van gebouwen met als bestemming woonfunctie, Stuk 1066 – Nr. 4,12 februari 2003

De resolutie vraagt de Vlaamse regering haar administratie de opdracht te geven om informatie te verstrekken, ten behoeve van particulieren en de steden, over de mogelijkheid tot collectieve aankoop van gebouwen en van bedrijfsgebouwen die juridisch een nieuwe bestemming als woonruimte krijgen. Verder vraagt de resolutie de mogelijkheid te bieden aan de steden om lokale informatie over hetzelfde onderwerp te verstrekken, in het kader van het beleid van de Vlaamse regering om het lokaal woonbeleid te ondersteunen. Ten slotte vraagt de resolutie informatiecampagnes over deze woonvorm te stimuleren.

Momenteel onderzoekt de administratie de mogelijkheid om in overleg met de private initiatiefnemers een publicatie te subsidiëren.

Resolutie betreffende het bevorderen en ondersteunen van het meegroeiwonen, Stuk 1297 – Nr. 5, 30 april 2003

De resolutie vraagt om het aanpasbaar bouwen aan te moedigen en een gestructureerd overleg te organiseren tussen de huisvestings- en welzijnssector, met als doel de samenwerking tussen de sectoren werkbaar te maken door onder meer het aanpassen van de bestaande reglementering. Verder vraagt de resolutie te onderzoeken of de bestaande goedkope leningsmogelijkheden en het huidige premiestelsel substantieel zijn met het oog op het financieren van aanpassingswerken aan de woning in het kader van het meegroeiwonen. Vervolgens waar nodig wijzigingen voor te stellen waardoor deze financiële stimuli mensen effectief motiveren de eigen woning aan te passen aan de verminderde mobiliteit. Ten slotte moeten de socialehuisvestingsmaatschappijen ertoe worden aangezet om de vrijwillige doorstroming van mensen die niet aangepast wonen, naar een aan hun situatie aangepaste woning, te stimuleren.

Om tegemoet te komen aan de groeiende doelgroep van de alleenstaanden, werd het bestaande besluit betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers recentelijk aangepast en bijgesteld teneinde ook binnen deze sector de kwaliteit op Vlaams niveau te kunnen blijven bewaken. Door de vaak moeilijke familiale

en financiële situatie van alleenstaanden wordt een sociale huurwoning soms een te dure oplossing en wordt dikwijls een oplossing gevonden in een gemeubelde flat of kamer. Wat dit laatste betreft, heeft de minister van Wonen in maart 2003 een project geopend in de Vennestraat in Genk, waar gemeubelde studio's en kamers verhuurd worden aan deze specifieke doelgroep. Dit is een voorzichtige aanzet van een samenwerking tussen het Woonbeleid en het Welzijnsbeleid : de minister van Wonen betaalt voor de huisvesting, terwijl de minister van Welzijn betaalt voor de opvang en begeleiding van de bewoners.

Samenwerkingsprojecten tussen huisvestings- en welzijnsactoren stuiten vaak op praktische knelpunten met betrekking tot de verschillen in financiering en wetgeving tussen de bevoegdheidsdomeinen Wonen en Welzijn. De behoefte aan afstemming tussen deze bevoegdheidsdomeinen is het grootst op het lokale niveau, waar de concrete noden zich manifesteren: de toenemende vergrijzing, de herhuisvesting van ex-campingbewoners, het opvangen van mensen zonder huis,... Maar de afstemming tussen Wonen en Welzijn overstijgt dit lokale niveau, in zoverre dat in de huidige regelgeving en reglementering op Vlaams en federaal niveau een aantal knelpunten vervat zitten die samenwerkingsprojecten op het raakvlak Wonen-Welzijn bemoeilijken. Ook de verschillen in financieringswijze en subsidiegraad van projecten in de huisvestingssector en in de welzijnssector vormen vaak een probleem.

Om de samenwerking te faciliteren tussen lokale huisvestings- en welzijnsactoren die dergelijke projecten willen uitvoeren, werd het overleg tussen beide domeinen op Vlaams niveau geactiveerd in de vorm van een denktank Wonen-Welzijn waarin zowel beleidsverantwoordelijken, administraties en overheidsinstellingen als lokale actoren vertegenwoordigd worden. In deze werkgroep wordt er gezocht naar pragmatische oplossingen voor samenwerkingsprojecten die in de praktijk moeilijkheden ondervinden. De denktank wil daarbij zoveel mogelijk zoeken naar win-winsituaties voor beide sectoren. Daarnaast wordt gestreefd naar een duidelijk en algemeen kader inzake afstemming en samenwerking tussen de beleidsdomeinen Wonen en Welzijn.

De volgende items kwamen reeds aan bod :

- een mogelijke vermindering van de huurprijs bij verhuringen buiten het socialehuurstelsel ;

- samenwerking tussen de SHM De Noorderkempen en het Giels Bos : een gemengd project voor zwaar gehandicapten en sociale huurders ;
- samenwerkingsproject SHM Interbrugse – VHW Oranje : integratie van personen met een handicap binnen een sociale wijk ;
- bespreking van een VVSG-nota over de samenwerking Wonen-Welzijn : SHM's, CAW's, OCMW's en plaatselijke besturen ;
- samenwerkingsproject SHM Dijledal – VZW Ave Regina : woningen voor gehandicapten in een verkeersluwe wijk, aanleunend aan een voorziening voor ouderen.

In de nabije toekomst zal deze denktank zich vooral focussen op de huisvestingsproblematiek met betrekking tot de vergrijzing van onze maatschappij, alsook de huisvesting van gehandicapten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)